

130 LET SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V DOLNÍM BUKOVSKU

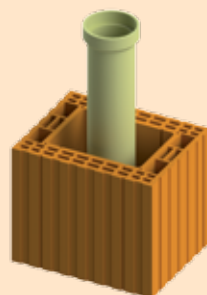
1882 – 2012

POŽÁRNĚ BEZPEČNÉ KOMÍNY NOVÉ GENERACE

NOVINKA - KOMÍNOVÝ SYSTÉM HELUZ MINI IZOSTAT, METAL, PLAST

- ☐ pro přetlakový i vysokopřetlakový provoz
- ☐ malé rozměry komínového tělesa
- ☐ vhodný pro zabudování do vnitřních stěn
- ☐ pro novostavby i rekonstrukce
- ☐ finančně úsporný stavebnicový systém
- ☐ broušené cihelné komínové tvarovky zajišťují rychlý a přesný způsob výstavby

MINI IZOSTAT

Zajišťujeme požárně bezpečnostní řešení stavby RD za zvýhodněnou cenu.

*„Co je domov?
Dům, ve kterém bydlím?
Stůl, ke kterému si sedám?
Také.
Ale především je to místo,
které nám přirostlo k srdci.
Proto si ho chráníme.“*

130 let

***Sboru dobrovolných hasičů
v Dolním Bukovsku***

1882 - 2012

Slovo na úvod

V pamětní knize Sboru dobrovolných hasičů v Dolním Bukovsku čteme, že v prosinci roku 1882 z podnětu tehdejšího tajemníka obce, byl v naší obci založen Sbor dobrovolných hasičů. Zakládajících členů bylo 51.

Již 130 let uplynulo od doby, kdy v naší obci hasičský sbor naplňuje humánní myšlenku vzájemné pomoci v nouzi všech ohrožených. Heslo hasičů: „Bližnímu na pomoc“, které máme vyšívané na našem praporu, vyjadřuje myšlenku, na kterou hasičské hnutí vznikalo. V této brožuře budeme sledovat vznik hasičského hnutí v naší obci od začátků velmi skromných, až po současnost, kdy disponujeme technikou, o které se našim předchůdcům ani nesnilo. Snad by nám bylo zapotřebí trochu více toho prvotního nadšení těch, kteří náš sbor zakládali a začínali doslova s holýma rukama.

Jako materiálů pro tento sborník bylo použito: Pamětní kniha Hasičského sboru v Dolním Bukovsku, knihy zápisů z výborových a členských schůzí, vedené od roku 1899, dále historie naší obce od Jana Koláře. Také bylo využito soukromých archivních fotografií a historických materiálů Josefa Holšána.

Místo, kde žijeme

Městečko Dolní Bukovsko leží v severní části okresu České Budějovice, v třeboňské rovině na okraji Pšeničných blat. Znakem městečka je červená pětilistá růže na stříbrném štítě se zlatým středem - jádrem a zelenými lístky okvětními. Podle rozhodnutí Parlamentu ČR z 1. 12. 1997 má obec také prapor, který vychází z tradičního znaku - na bílém podkladě červená pětilistá růže, ve čtyřech rozích praporu po jednom bukovém listu jako „mluvící znamení (buk - Bukovsko)“. Jméno obce bylo zřejmě odvozeno od bukových lesů, které v okolí bývaly.

Městečko bylo založeno v době vlády Přemysla Otakara II., tedy v druhé polovině 13. století, jako pravidelné tržiště. Procházely jím obchodní cesty z Budějovic do Bechyně a z Veselí nad Lužnicí do Týna. Na této křižovatce cest vznikla osada, která měla původně 33 lánů po 60 stryších pozemků. Usedlosti byly stavěny ve dvou řadách proti sobě, od severu k jihu. Později dělením pozemků vznikal větší počet malých usedlostí - roku 1347 to bylo 35 domů, roku 1557 již 47 domů. V současné době je zde 400 čísel popisných. Městečko od svého založení bylo zbožím královským. První historická zmínka je z 10. října 1323, kdy král Jan Lucemburský vyměňuje s Petrem z Rožmberka trhové městečko Dolní Bukovsko a vsi Neplachov a Drahotěšice za Radětice, Hvožďany a Křidu (u Bechyně). Zřejmě si vyrovnávali hranice svých panství. Od té doby bylo Bukovsko zbožím rožmberským. Text smlouvy na pergamenu je latinský a uložen v třeboňském archivu. První zmínka o tvrzi je v dopise Karla IV. z 1. 7. 1349. Dnes bývá lou tvrz připomíná jenom ostrůvek uprostřed obecního rybníka a také pojmenování přilehlé části obce „V Hradu“. V roce 1924 při čištění tohoto rybníka bylo nalezeno množství věcí, pocházejících z tvrze. Je zachováno mnoho písemných dokladů, které Rožmberkové vyhotovili v Bukovsku, tedy jistě na tvrzi často pobývali. Tvrz byla sídlem panství, sídlil zde purkrabí a k panství patřilo 16 vesnic. Největší zisk byl ze zdejšího mýta. Do dnešních časů se zachovalo pojmenování „Frýdů z mejta“ v čp. 25, kde se mýto vybíralo. Sazebník je znám z roku 1382.

Rožmberkové uznávali význam Bukovska a poddaným zde usedlým poskytovali mnohé úlevy. Tak roku 1511 dal Petr zde usedlým právo „odúmrti“, tj. právo volně nakládat s majetkem. Z roku 1555 je právo na konání 3. výročních trhů a právo vařit pivo. Petr Vok osvobodil Bukovské od vykonávání všech robot, zatím jen dočasně, ale dědic rožmberského panství Jan Jiří ze Švamberka osvobození dočasné od všech robot rozšířil „na věčné časy“ a potvrdil i další výsady a úlevy. Pergamen o tom byl vyhotoven na zámku v Třeboni roku 1612. Osvobození od robot je výsada nejdůležitější a tak nikdy naši předkové ani v době velkých robot na ni chodit nemuseli. Tento doklad je zachován v originále i několika ověřených opisech.

Třicetiletá válka Bukovsko těžce postihla. 26. června 1619 bylo vypáleno, v roce 1622 je ještě zpráva o nejmenovaném faráři v Bukovsku, ale potom je již uváděno jako pusté až do konce třicetileté války, tj. do roku 1648. Potom bylo pomalu osidlováno a v roce 1654 mělo pouze 24 usedlých. Ještě roku 1651 bylo 6 statků pustých. Mezi 41 jmény z té doby je jen jedno německé a to ještě přechodně. Bylo zřejmě osidlováno vnitřní kolonizací z ostatních českých krajů, nedotčených válkou. Německá jména se vyskytovala ojediněle. Tak 9. ledna 1720 se přišel do Bukovska řezník Jan Schramhauser z Bavor. Podobně sem přišli Schwingrové a Trägerové. Bukovsko bylo vyhlášené velkými trhy na dobytek, na které přicházeli i řezníci z Rakous a Bavorska. Předkové výše jmenovaných se do Bukovska přišli, počestili se a jenom ta jména zůstala.

6. ledna 1658 dostal treboňské panství od císaře Jan Adolf Schwarzenberk. Také on a jeho potomci uznávali práva a výsady Bukovských. Rozvoj obce pokračoval, vzrůstal i počet řemeslníků a proto bylo třeba uvažovat o zřízení cechu - společného pořádku. Roku 1706 vydal Adam František ze Schwarzenberka pergamen, kterým povolil zřízení cechu řemeslníků pro Bukovsko a to na základě žádosti bukovského magistrátu. Celkem zde a v okolních vesnicích bylo 75 řemeslnických mistrů, kteří k budoucímu cechu „příjemní byli“. Pergamen je uložen v okresním archivu.

Městečko bylo v minulosti proslulé i za hranicemi slavnými trhy na dobytek, které se konaly každou sobotu od konce února do poloviny října. Již na pergameni z roku 1323 je uváděno Bukovsko jako trhovářská osada. Další doklad je z roku 1555, kterým se potvrzuje konání výročních trhů. Také roku 1784 císař Josef II. potvrzuje Bukovsku trhy v rozsahu dle bývalého stavu. Zvláště v 19. a na začátku 20. století nabyly trhy velkého rozsahu, na které přicházeli i cizinci a zde nakoupený dobytek byl hnán ve stádech na různé strany i do Bavorska. Kromě týdenních trhů na dobytek se zde konaly trhy výroční - „jarmarky“, na kterých se prodávalo veškeré zboží. Těchto trhů bylo během roku pět, později sedm a mimo toho se slavily dvě poutě - velká na svátek Narození Panny Marie 8. září a malá na Sv. Barbory 4. prosince. S trhy na dobytek souvisel i velký počet hostinců. Do roku 1950 je jich uváděno celkem 8 a před II. světovou válkou 11. Pamětníci dosud vypravují o veselém životě, protože účastníci trhů se scházeli do Bukovska již ve čtvrtek a rozcházeli se v pondělí a vytrvalci i v úterý, aby ve čtvrtek se již opět scházeli na další sobotní trh.

První zmínka o škole je z roku 1662, kdy byl jmenován kantor Petr, ale veřejná farní škola byla zřízena 7. ledna 1788. Nejprve se vyučovalo v různých domech v nájmu, a roku 1791 dostala škola vlastní budovu, která byla roku 1826 - 1827 přestavěna a zvětšena. Je to dnešní stará část radnice, na kterou byla upravena

v roce 1906, když škola dostala nynější budovu postavenou na místě dřívější radnice a dalších dvou domů. Měšťanská škola byla zřízena v roce 1919. V letech 1988-1992 byla budova školy rozšířena o novou přístavbu a má 9 tříd. Další přístavba proběhla roku 2009 a nyní je součástí školního areálu i mateřská školka, která byla dříve oddělena.

Nejstarší budovou v obci je farní kostel, raně gotický, stavěný před rokem 1300, podle posudků znalců někdy v letech 1270 - 1290. Presbytář je zakončen třemi stranami šestiúhelníka a sklenut pěti kápěmi gotické klenby. Žebra jsou žlábkovitá, ukončená hroty. Svorník klenby má plastiku tváře Krista. Na dvou vítězných obloucích stojí věž. Původní gotická okna byla při poslední úpravě v letech 1853 - 55 rozšířena a polokruhovitě klenuta. Loď má plochý strop a byla rovněž v letech 1853 - 55 prodloužena. Věž je čtyřhranná helmice a vybíhá v osmiboký jehlanec, zdobený gotickými růžicemi. V presbytáři byly v roce 1935 pod vrstvami omítek objeveny a restaurovány krásné gotické fresky zdoby 1320-1350. Jsou uměleckým dílem oblastního významu. Fresková výzdoba je rozsáhlejší, než odkrytá část, což ukazuje sonda na vítězném oblouku. Rožmberkové měli v době vlády Karla IV. velmi dovedné malíře, kteří malovali fresky v různých kostelích, ale málokteré dosahují umělecké úrovně bukovských fresek. Vedle jižního vchodu je zazděna jako kropenka raně gotická bývalá křtitelnice s kružbami. Kolem kostela byl do roku 1787 hřbitov a budova staré fary.

Městečko se utěšeně rozrůstá, jsou zde všechny služby včetně lékařských a lékárenských, dobrá obchodní síť, škola, školka, koupaliště, sportovní areál s novými kabinami a ubytovnou. V katastru obce je prameniště velmi kvalitní podzemní vody, která je dodávána do obcí od Týna nad Vltavou po Jindřichův Hradec a má parametry vody kojenecké. Jsou zde příležitosti k zaměstnání, na polích hospodaří družstvo vlastníků Agrodružstvo, provoz drůbežárny, úpravna vody, některé menší soukromé podniky a dílny, též soukromí zemědělci a především cihelna. Její kvalitní výrobky jsou známy v širokém okolí. V posledních letech se hodně udělalo pro pěkný vzhled obce. Provedena rekonstrukce starého vodovodu, částečně nová silnice, chodníky, všechny veřejné budovy opraveny, obec byla plynofikována, do provozu byla dána čistírna odpadních vod a mnoho dalších užitečných věcí.

Mimo Bukovska tvoří obec osady - Sedlíkovice, Pelejovice, Radonice, Popovice, Hvozdo, Bzí a Horní Bukovsko. Také v těchto osadách byly provedeny opravy veřejných budov, nová osvětlení, nové silnice a do všech osad byla zavedena voda.

V Sedlíkovicích a Pelejovicích se zachovaly statky s pěknými štíty, stavěné ve stylu selského baroka 19. století. Na Horním Bukovsku byl opraven filiální kostel sv. Štěpána, který je poutním místem Blat.

Bukovské pověsti

Jako každé město nebo městečko má i Dolní Bukovsko svoje pověsti. Jsou to jednak pověsti psané, kterých je devět a jsou zachyceny v historické práci o dějinách obce a jednak také pověsti předávané ústním podáním, které jsou tři.

Jak v Bukovsku natahovali lavici

Hlavou obce byl purkmistr, který měl k ruce 18 konšelů. Při zasedáních sedával purkmistr v čele v křesle a konšelé ve třech lavicích po šesti. Jednou v létě se při zasedání jedna vetřá lavice zřítíla. Zavolali tedy místního truhláře, aby zhotovil novou. Truhlář si přinesl prkno, posadil na něj šest konšelů, aby zjistil, jak je třeba lavici udělat dlouhou. Udělal na prkně čáru a odešel. Byl nimra, s prací nechválal, konšelé také nechválali, protože pokladnice byla v té době prázdná. A tak byla lavice dodána až za půl roku. To už ale byla zima a konšelé přišli na zasedání v kožiších, protože se šetřilo na otopu. Sedli na novou lavici, ale ouha, vešlo se jich na ni jenom pět a na toho šestého nezbyl ani malý kousíček místa. Všem zůstal rozum stát, jak se to mohlo přihodit. Co teď? Koukali všichni na pana purkmistra, kterak si jako hlava pomazaná poradí? Ten chvíli přemýšlel a pak povídá, že se musí ta zatracená lavice přeci natáhnout. „Tři a tři z každé strany a až řeknu teď, budete tahat.“ A tak tahali a tahali a jak tak tahali poctivě, jednomu bylo horko a tak si sundal kožich. Purkmistr zavelel, aby si odpočinuli a zkusili, jestli se lavice natahuje. No a ten šestý se už přeci jenom vešel na malý kousek. I pravil pan purkmistr, že je to dobré a už se to natahuje. A zase tahali a tahali. To už bylo horko dalším dvěma a tak si i oni odložili kožichy. A vida, šestý konšel už najednou seděl napůl. A zase tahali a tahali, až sundali kožichy úplně všichni a to víte, že pak už se tam vešli všichni. I pravil pan purkmistr: „Vidíte, nebýt mé hlavy, obec by měla zbytečné výdaje.“ Protože bylo před volbami, byl zvolen opět. A ptáte se, kde sedělo těch šest konšelů celý půlrok, než byla lavice zhotovena? Neseděli, ale stáli. V té době prý jednání byla krátká a věčná.

Jak v Bukovsku stěhovali kostel

Znelíbilo se purkmistrovi a konšelům místo, kde kostel stál a chtěli jej posunout. Rozhlásili tedy po okolí, že se hledá šikovný člověk, který by dokázal stavbu přemístit, aniž by se musela bourat. Dnes bychom řekli, že vypsali „výběrové řízení“. Přihlásil se jeden šikula a že prý by to za slušný peníz dokázal. Dohodli se s purkmistrem, co jako za to a šikula nechal svolat celou obec, a aby si všichni prý přinesli provazy, které doma mají. Když je občané přinesli, nechal omotat kostel

a ještě natáhnout dva prameny směrem, kam měl být kostel stěhován. Nařídil všem, aby se chopili provazů a až jim zavelí, aby se dívali jenom před sebe a táhli veškerou silou. Před tím ještě zavolal purkmistra, aby označil místo, kam má být kostel posunut a položil tam svůj kabát. Potom zavelel a všichni občané táhli a táhli usilovně, nedívali se při tom ani vlevo ani vpravo. Mezitím filuta postrčil svůj kabát o tři kroky ke kostelu a zavelel k odpočinku. Než začali opět tahat, kontroloval s purkmistrem, jestli se to „hlo“.

A skutečně. Kostel byl blíže ke kabátu o celé tři kroky. Tak se to opakovalo několikrát, až zbýval malý kousek. V tom okamžiku procházel obcí jakýsi vandrák a když viděl kabát na zemi, který zrovna nikdo nehlídal, skočil po něm a utekl. Filuta, který podvod s posunem řídil, zavelel k odpočinku a sám se divil, kde že je jeho kabát. Neztratil však duchapřítomnost a povídá purmistrovi: „Moc jste tahali, teď mám kabát pod kostelem.“ Samozřejmě si nechal i ten kabát dobře zaplatit, ale konšelé byli rádi, že mají kostel tam, kde ho chtěli mít.

Tyto ukázky z bukovských pověstí dokazují, že naši předkové měli smysl pro humor.

Kozáci - Kozárov

S tímto pojmenováním městečka se jeho občany dost natrápili někteří sousedé, zvláště veselští, když projížděli Bukovskem do Týna, kam vozili zelí. Podobně bylo, když týňští ševci vozili své výrobky na trhy do Veselí, Soběslavi, Lomnice. Bývali skrze to i velké bitvy. Bukovští zase občany Veselí nad Lužnicí nazývali košťálníky. Jak toto pojmenování vzniklo?

Podle první verze bylo v Bukovsku hodně chovatelů koz, ale to neodpovídá historické skutečnosti. Podle další verze prý Bukovští odváděli vrchnosti určitý počet koz, které se shromažďovaly na Kozím plácku. Ani to neodpovídá skutečnosti. Jiná verze tvrdí, že se toto pojmenování stalo podle kozla namalovaného na fresce v kostele, ale ani to není pravda, protože freska je z doby kolem roku 1350 a od konce 16. století byla zabitena a přišlo se na ní až v roce 1935. Také se tvrdí, že Bukovští chodili na Husova kázání na Kozí Hrádek, a když se jich někdo ptal, kam jdou, odpovídali: „Na Kozí.“ Prý zde také tahali kozla na věž, ale ani toto není pravda. Pravdě nejbližší bude vysvětlení, že Bukovští byli od dob posledních Rožmberků osvobozeni od všech druhů robot, nejprve dočasně, potom „na věčné časy“, což byla výsada ze všech nejvýznamnější. Ale stalo se, že v době neúrody vypomohlo sousední bezské panství obilím bukovským obyvatelům. Ti ho nejen oplatili, ale za ochotu v době žní šlo 10 sousedů na 2-3 dny na panství vypomoct, vždy s výslovnou podmínkou, že tak činí dobrovolně. Každý, kdo se dostavil do práce, dostal oběd, půl libry skopového masa, 2 libry chleba a pivo.

Toto pohoštění jim záviděli robotníci z okolních vesnic, kteří nedostali nic. Na Bukovské pokřikovali: „Nedali vám skopové, ale kozinu ze starých koz, nacpali jste se koziny - kozáci.“ Nebyla to tedy potupa, ale připomenutí, že Bukovští byli „svobodníky“, kteří nikdy nerobotovali. Dnes již „Kozárov“ upadl v zapomnění, jen někdy si starší vzpomenou.

O velkých požárech v obci

Dnes není v obci ani jedna dřevěná chalupa krytá došky, ale ještě na začátku 20. stol. jich bylo šestnáct. Městečkem prošlo v 18. a 19. stol. několik velkých požárů, po nichž nová stavení již byla stavěna zděná s tvrdou krytinou. Požárů menšího rozsahu, kdy shořely dva, tři nebo čtyři domy, byla celá řada. Zaznamenány jsou jen ty větší. První z 13. dubna 1706, kdy neopatrností ženy Jiříka Vávrovského čp. 26 při převažování másla vznikl požár, který během krátké doby strávil 11 domů, 11 stodol a radnici. Další velký požár vznikl 18. září 1838, kdy děti hodily ohnivou borku na střechu chalupy Kadleců čp. 10. Střecha se rychle vzňala a protože vál silný východní vítr, shořelo během krátké doby 6 chalup. Dalšímu rozšíření zabránila jen ta skutečnost, že tento blok domů v Hliníku stál dále od ostatních. 3. října 1838 hořelo na Hejčarech a silně byla popálena žena Chlaně z čp. 49 a zemřela. Již 17. ledna opět hořelo, ale bylo hodně sněhu na střechách a tak se požár nerozšířil.

Skutečným neštěstím byl pro městečko požár, který vypukl před poutí 6. září 1839. Zničil skoro polovinu vnitřního městečka a ožebračil mnoho sousedů, jimž shořelo úplně všechno a zachránili jen to, co měli na sobě. Mnozí ze svých hořících chalup vynášeli věci do vzdálenějších, o kterých se domnívali, že k nim oheň nedorazí, ale i tam jim vše shořelo, protože požár se šířil velkou rychlostí na všechny strany. Byl totiž velký vítr, který měnil směr a různě se točil. Mnoho sousedů muselo odprodat svoje pozemky občanům sousedních vesnic, aby si mohli postavit nové obydlí. Někteří se vystěhovali do Ameriky. Požár vypukl ve stodole Marie Vávrovské opět v čp. 26, ale nezjistilo se jak. Oheň rychle přeskočil na sousední chalupy vpravo i vlevo a zachvátil čísla 25, 27, 28, 29 a 30. Dále k potoce se již nešířil, protože číslo 31 měla radnice a ta již byla od požáru roku 1706 zděná s tvrdou krytinou. Na druhou stranu požár pokračoval na číslech 85, 24, 23, 22 a 21. Potom přeskočil přes silnici na stavení čp. 81 a přes další silnici k východu na čísla 71, 83, 72, 73, 74, 75 a 76. Hořela i čísla 1, 2, 3, 95, 112, 128. Nezůstal ušetřen ani blok domů 78, 79, 80 a 129. Během dvou hodin tak shořela šestina obce. Byla toho roku velmi smutná pouť. Kolik bylo způsobeno škody na majetku, dobytku a snad i na lidských životech, o tom sice nemáme záznamy, ale můžeme předpokládat, že byly obrovské. Tehdy mimochodem nebylo známo dobrodiní pojištění proti ohni.

Další neštěstí nenechalo na sebe dlouho čekat. 13. ledna 1847 v neděli po Třech králích byl v hostinci u Kubšů čp. 41 velký bál, na který se sešlo mnoho návštěvníků nejen domácích, ale přijelo i mnoho kočárů s vrchnostenskými úředníky z Třeboně. Když byla zábava v nejlepším, ozval se křik „Hoří!“ Nastala panika,

všichni cizí hosté rychle nasedali do kočárů a rychle odjížděli, netušíce, do jakých rozměrů se požár rozšíří. Oheň vyšel od Moravců čp. 58 a způsobil jej jakýsi Loužík. Byl prý rozumově zaostalý a číhal za Moravců stodolou na zajíce. Vystřelil proti stodole, která byla kryta došky a ty se rychle vzňaly. Vyhořelo celé čp. 58, ale i další z obou stran - čp. 59, 57, pak přes silnici čp. 55, 54, 51, odtud přes další silnici se požár šířil na čísla 42, 127, 43, 44, 45, 46, 47. Celkem lehlo popelem 13 stavení i s vedlejšími budovami.

Mezi požáry většího rozsahu patří i ten, který vypukl 15. května 1883 v části obce zvané „V Hradu“. Shořelo tehdy 5 chalup.

Toto jsou tedy požáry většího a velkého rozsahu, které se citelně dotkly osudu městečka a zachovaly se o nich záznamy.

130 let práce, radostí i starostí

Sboru dobrovolných hasičů v Dolním Bukovsku

Časté požáry zvyšovaly potřebu péče a bezpečí ještě před založením organizované hasičské svépomoci. Vrchnostenskými úřady bylo nařízeno, aby v každém domě byly tyto věci k hašení potřebné: koš slaměný na nošení vody, stříkačka ruční. Obci pak bylo nařízeno, aby měla pohotově těžké háky na strhávání a bourání a dobré žebříky střešní. Že naše obec měla péči o nářadí k hašení, svědčí stříkačka čtyřkolová od firmy Perner, zakoupená obcí již roku 1835.

Okolní města měla také své hasičské sbory. Po smrti městského tajemníka Holovského, přišel na toto místo do Bukovska Jan Panský z Třeboně, který byl obeznámen s hasičským zřízením. Z jeho popudu byl 31. prosince 1882 založen sbor v Dolním Bukovsku. Přihlásilo se 51 členů, jejichž fotografie z roku 1883 je v pamětní knize našeho sboru. Podle této fotografie se podařilo jmenovitě zjistit 38 členů. Ostatní již nikdo nepoznal a celý seznam tehdejších členů se nedochoval.

Vzpomeneme jich jmenovitě: František Vávrovský, čp. 26, starosta obce a první starosta sboru, Jan Panský, velitel sboru, František Řehoř, cvičitel, Jan Ambrož st., Jan Ambrož ml., Matěj Cihlář, Josef Fencel, František Hanousek, Josef David, Jan Herež, František Frýd, Jan Jindra, František Kopeček, František Lazna, Vojtěch Moudrý, Antonín Matoušek, Vojtěch Novotný, František Pícha, Alois Poper, Jan Příhoda, Josef Peterka, Václav Růžička, Jakub Řehoř, Josef Švingr, Karel Švingr, Josef Šubrt, Josef Štěgl, Vincenc Šoukal, Leopold Špét, Jindřich Špét, Jáchym Švarc, František Trégr, Jan Trs, František Vávrovský čp. 72, František Valeš, Josef Ujka, František Zikeš, Jan Zákostelecký. Vzpomeňme i těch třinácti, jejichž jména se již vytratila z lidské paměti.

Pamětní kniha mluví

Sbor dobrovolných hasičů v Dolním Bukovsku počal činnost 31. 12. 1882. Po svém založení stal se sbor roku 1883 členem hasičské župy Jana Žižky z Trocnova. Členem hasičské župy Rožmberské se stal roku 1898. Po založení župy Veselské roku 1907 stal se členem této. Brzy po založení sboru 15. května 1883 vypukl v Bukovsku velký požár. Bylo to v ulici zvané V Hradu. Vyšel ze stodůlky Vojtěcha Srnce, přešel na stavení Haurů, Matysů, Františka Zemana a Martina Světlého. Protože tato stavení byla dřevěná, vzplanul oheň tak mocně, že z Veselí přispěchal na pomoc též v ty časy tam založený sbor, vedený nám známým přítelem a župním starostou Maxem Mosteckým. Náš sbor si počínal s hrdinskou obětavostí, ale proti rozbořenému živlu byla námaha marná.

Po tomto požáru zakoupila obec u firmy Smékal novou čtyřkolovou stříkačku s hadicemi a výzbroj pro 51 mužů. Pořízen byl rovněž slavnostní a pracovní stejnokroj. Obec za to zaplatila 670 zlatých. Veřejná sbírka mezi občany vynesla 500 zlatých.

Léta od založení do roku 1900

Sbor pod vedením velitele a cvičitele pilně cvičil. Pořadová cvičení byla konána na Padělkách většinou v neděli odpoledne. V roce 1883 se členové zúčastnili sjezdu ve Velešíně. V roce 1884 bylo k vylepšení kondice postaveno dvoupatrové ležiště. V letech 1885 - 1890 bylo hodně požárů v Bukovsku i okolí, při kterých sbor zasahoval. Bohužel, záznamy chybí. Známe je pouze velký požár stájí ve dvoře Bzí. Bukovský sbor požár uhasil, ale za týden zachráněná část vyhořela znovu.

Zajímavá událost se stala roku 1888, kdy hořela stodola Trégrů čp. 61 a Valšů čp. 60. Bylo to v neděli a sbor měl společný výlet do lesa. K večeru se všichni vrátili a veselí pokračovalo v hostinci u Řehořů čp. 24, když se ozvalo volání „Hoří!“ Členové sboru ihned zakročili. Hasili a také obsadili střechy sousedních domů a vydatně je polévali, protože byly doškové. Najednou začali ti, co byli na střechách volat, že hoří v ulici Na Hejčarech. Lidé se rozběhli domů, protože mysleli, že nějaký žhář zapaluje stavení. Ale nebylo tomu tak, vyhořelo pouze stavení Josefa Šubrtů čp. 48, které bylo doškové.

Čilejší činnost nastala, když byl cvičitelem zvolen učitel Josef Kubíček a jednatelem rovněž učitel František Pokorný v roce 1899. Tehdy teprve byly založeny sborové knihy. Protože činnost byla bohatá, přistoupili za členy někteří mladší sousedé. Sbor se rozhodl koupit ještě jednu stříkačku do ceny 400 zlatých. Jednalo se o ruční dvoukolovou stříkačku, kterou dosud používáme při různých ukázkách jako historickou techniku. Po opravách je plně provozu schopná. Toho roku 1899 se náš sbor zúčastnil sjezdu župy Rožmberské v Třeboni.

O valné hromadě roku 1900 se vzdal velitelské hodnosti František Valeš čp. 60 a za něho byl zvolen Jan Trs čp. 21. Přehlídku sboru toho roku vykonal župní dozorce Augustin Šenold.

Od roku 1900 do roku 1925

V roce 1902 byl cvičitelem zvolen František Malecha a jednatelem Josef Kli-meš. Od roku 1903 cvičitelskou funkci vykonával Vojtěch Malecha - kovář. O val-né hromadě 1907 rezignovali sboroví činovníci, kteří byli ve funkcích od založení sboru: Jan Panský, Jan Trs, Vojtěch Malecha. Za ně byli zvoleni: František Malecha - velitelem, František Trs čp. 21 - starostou a Jan Růžička - cvičitelem. V roce 1907 byl konán župní sjezd v Dolním Bukovsku k 25letému jubileu našeho sboru. Zú-častnily se jej všechny sbory župy Veselské a někteří hosté ze župy Vltavotýnské. Předvedeno bylo cvičení s oběma stříkačkami a žebříky. Dojem z vystoupení sbor-u byl v každém ohledu velmi uspokojující, jak zapsal kronikář.

V roce 1909 byl založen odbor pohřební pokladny. Roku 1912 byla nákladem obce postavena sušárna na hadice na horním náměstí vedle zbrojnice. V roce 1913 byli zvoleni František Malecha starostou sboru, Jan Růžička velitelem, učitel František Kubeš jednatelem. Bylo usneseno přistoupit na změnu stanov dle Zem-ské ústřední hasičské jednoty. V roce 1914 sbor 2x zasahoval u požáru.

To už přišel rok 1914 a ve světě se schylovalo k válce. 28. června atentát v Sara-jevu, za měsíc vyhlášení války Srbsku a mobilizace. Také z našeho sboru nastoupi-lo po mobilizaci do války 11 členů, později dalších 14. Ve válce padli 3 členové, do zajetí se jich dostalo 11. V knize zápisů v roce 1915 se píše, že byla s radostí přijata zpráva o zajetí některých členů. Za roky 1916, 1917 a 1918 nejsou žádné zápisy a činnost byla slabá, což je v době války pochopitelné.

Teprve v roce 1919 se začala činnost opět zlepšovat. V tomto roce bylo za členy přijato hodně mladých členů. Byly nakoupeny hadice a opravena střecha zbrojni-ce. V roce 1920 byl sbor volán 4x k požáru - jednou do Popovic a 3x do Hvozdna.

V roce 1922 o valné hromadě byly vykonány volby funkcionářů na 3 roky. Zvoleni byli: starostou sboru František Malecha, velitelem František Kubeš a ná-městkem velitele František Soukal. Sbor se zúčastnil veřejného cvičení ve Svinech a sjezdu ve Veselí nad Lužnicí

V roce 1923 se konal župní sjezd v Mezimostí. V roce 1924 bylo konáno první samaritánské cvičení. V zápisech z těchto let čteme o několika požárech, při kte-rých sbor zasahoval. Největší byl požár impregnačního závodu v Soběslavi. Byly zakoupeny nové hadice, savice, žebřík. Roku 1924 se sbor zúčastnil sjezdu župy v Bošilci, kde cvičilo 7 našich členů. K poučení byla konána krajinská hasičská škola v Českých Budějovicích, které se zúčastnil velitel František Kubeš. Dále se členové zúčastnili oslav jubilea 50 let sboru v Kardašově Řečici a 9 členů bylo na okrskové hasičské škole v Zálší.

Od roku 1925 do roku 1932, kdy náš sbor slavil 50 let činnosti

V roce 1925 jsou záznamy o účasti členů na sjezdu naší župy ve Veselí a sjezdu hasičstva v Brně, kde bylo od nás 8 členů. Také požárů a zásahů bylo několik.

Roku 1926 byl položen základní kámen domu čs. hasičstva. V tomto roce sice požárů nebylo, ale zato krajinu stíhaly povodně a sbor byl volán k pomoci. Za subvenci 800 Kč bylo nakoupeno 40 metrů hadic.

17. února 1927 zavítal do našeho městečka Václav Hanek - zemský hasičský dozorce, aby poskytl radu, jak osadit hydranty na právě budovaném obecním vodovodu. Osazeno jich bylo 28. Zakoupeno bylo 10 sekerek a 8 slavnostních kabátů, které si členové spláceli ze svého. Župního sjezdu v Zálší se zúčastnilo 9 členů.

Rok 1928 byl rokem sjezdu čs. hasičstva v Praze, kterého se od nás zúčastnilo 14 členů. Župního sjezdu v Horusicích se zúčastnilo 10 členů. Byly provedeny zkoušky s hydranty a jejich praktické použití bylo skutečně poprvé při požáru 9. října, kdy se plně osvědčily jako pomoc s vodou vždy pohotově. Obec dala do rozpočtu 800 Kč na naviják.

Župní sjezd veselské župy se konal 11. června 1929 v Dolním Bukovsku za účasti 186 členů župy a 22 členek. Náš sbor byl rozdělen na čtyři čety: četa s hydrantovým navijákem, lezci, stříkačka malá, stříkačka velká. Slavnostní průvod vyšel z Týnské ulice se starostou obce Janem Jabůrkem v čele. Slavnostní proslov na náměstí za kostelem pronesl Karel Mikuškovič - zemský hasičský dozorce, potom následovalo slavnostní defilé. Požární cvičení předvedl sbor od potoka směrem do parku za kostelem. Již za 5 minut po vyhlášení poplachu 4 proudy chrlily vodu na cíl. Největší pozornost cizích budily vodovodní hydranty, kterých mohlo být použito okamžitě. Odpoledne byl slavnostní nástup, u pomníku vzdána čest padlým, potom odchod na cvičiště, kde všechna cvičení byla provedena na výbornou. Městečko bylo uklizeno, ozdobeno prapory a slavobránami. Večer se konala zábava u Růžičků za velké účasti.

1. 9. 1929 odešel velitel sboru učitel František Kubeš, který byl ustanoven řídícím učitelem v Horusicích. Jeho odchod byl pro sbor velkou ztrátou, protože byl obětavým funkcionářem, jenž pro hasičskou myšlenku hodně vykonal, i času obětoval. Novým velitelem byl zvolen roku 1930 Josef Struska. Od roku 1930 bylo stanoveno nařízení, aby do kina a na divadelní představení chodila hasičská asistence. Bylo koupeno 64 metrů hadic a různé drobné vybavení. K 31. 12. 1931 měl sbor 38 členů činných a 31 přispívajících.

Rok 1932, kdy sbor slavil 50 let a léta do roku 1945

Jubilejní rok 1932 byl zaměřen na oslavy 50 let sboru a svěcení praporu, který byl po dlouhém jednání pořízen za 3670 Kč a zhotovila jej paní Mladá z Tábora. Oslavy se konaly 16. června 1932.

Na oslavu se sjely sbory z celého okolí a mnoho čestných hostů a hasičských funkcionářů. Slavnost se vydařila a přinesla sboru morální i hmotný zisk. Přistoupilo 7 nových členů. Při oslavách bylo uděleno 12 čestných členství. K 31. 12. 1932 měl sbor 41 činných členů, 33 přispívajících a 12 čestných. Sbor 3x zasahoval u požáru. Obvodového sjezdu ve Vlčkově se zúčastnilo 9 cvičících členů. Bylo sehráno jedno divadelní představení.

Léta 1934 a 1935 byla na činnost slabá. O práci ve sboru byl slabý zájem a projevovala se vlažnost. V roce 1936 byl sbor z důvodu lepšího výcviku rozdělen na 3 oddíly a uskutečnily se 4 výcviková cvičení. Byla ustanovena četa CPO a tříčlenné hlídky protiletecké ochrany, jako důsledek zostřené situace v Evropě, kde nacistické Německo začalo být hrozbou. Zásahy byly u dvou požárů. V červnu se sbor zúčastnil odhalení pomníku padlých na Horním Bukovsku. 18 členů se zúčastnilo župního sjezdu.

V roce 1937 se konala valná hromada 17. ledna a starostou sboru byl zvolen František Šoukal, velitelem Josef Struska, náměstkem velitele Josef Trnka. Byly nácviky na župní sjezd v Drásově, kterého se účastnilo 9 členů. 9. května provedli přehlídku sboru župní náčelník Radosta, Doležal - náměstek náčelníka a Josef Filípek - okrskový dozorce. Přistoupilo 5 nových členů. Požárů v tomto roce nebylo.

Rok 1938. V důsledku velmi napjaté situace byly spojeny župy Veselí nad Lužnicí, Lomnice a Třeboň do jedné župy třeboňské, nad kterou převzala velení vojenská správa. Sbor zakoupil 15 kusů plynových masek. Župní sjezd byl ještě před mobilizací v Mezimostí, od nás byla účast 20 mužů. Potom už následovala mobilizace, někteří členové nastoupili k ochraně republiky, další drželi stráž na mostech a na dráze. Následoval mnichovský diktát, ztráta našeho pohraničí. Stav členstva byl koncem roku - 41 činných, 33 přispívajících, 11 čestných.

Rok 1939. Členové drželi povinné požární hlídky v obci. V důsledku okupace byla činnost všech spolků malá. Došlo ke změně stanov, které byly schvalovány na mimořádné valné hromadě 5. března.

Rok 1940 nezačal dobře. Nejprve přišel rozkaz k odstranění všech symbolů ČSR z výstroje a výstroje. V tomto roce se již v knize zápisů ze schůzí vždy píše „Zápis o provedení rozkazu“ potom už po celou dobu války. Každá členská i výborová schůze musela být povolena okresním úřadem. V tomto roce byla podniknuta přestavba zbrojnice a postaven nový sušák na hadice, čímž se sbor

zadlužil tak, že v následujícím roce byly odprodány starší hadice a bylo žádáno o podporu na všechny strany.

V roce 1942 rezignoval dlouholetý starosta sboru František Soukal a místo něho výbor jmenoval Adolfa Malechu. Projevovala se již bída válečných let, bylo žádáno na okresní úřad o poukaz na plátno k ušití pracovních stejnokrojů. 20. září kontroloval sbor Václav Sepp, velitel 9. kraje. Volby se nekonaly, ministerstvo vnitra nařídilo všem funkce podržet. V těchto letech sbor sehrál řadu divadelních představení, což byl, spolu s honorářem za asistence v biografu, jediný příjem sboru.

V roce 1943 nebyla vůbec žádná činnost, nekonala se ani jedna výborová schůze. V roce 1944 byl zvolen velitelem Josef Trnka a jeho zástupcem Josef Kovařík. Byl pořádán 1 koncert. Poslední zápis je z 2. 4. 1944 a další následovaly až v osvobozené republice 17. 6. 1945.

Léta 1945 až 1975

První valná hromada po osvobození se konala 17. 6. 1945. Starostou sboru byl zvolen Adolf Malecha, velitelem Josef Trnka. Bylo konstatováno, že během války kázeň poklesla a bylo stanoveno, kdo 3x bez omluvy nepřijde na cvičení, bude vyloučen. Dále bylo usneseno zakoupit motorovou stříkačku a členové výboru mezi sebou vybrali 1100 Kč jako základ, který byl uložen na knížku. Další valná hromada se konala 18. 11. 1945. Starostou byl potvrzen Adolf Malecha, místo velitele nebylo obsazeno pro naprostý nezájem členů.

V roce 1946 byla přivezena ze Řípce automobilová stříkačka, kterou přidělil ONV jako trofejní po okupantech. Byl to starý „Klöckner“, který nám mnoho let dobře sloužil a to byl přivezen v tak ubohém stavu, že si oprava podle odhadu vyžádala 90 000 Kč. Hotovost na vázaném vkladu byla 43 590 Kč, ale byl dluh 25 000 Kč, který sbor za stříkačku musel zaplatit.

Začátkem roku 1947 se pilně pracovalo na opravách získané autostříkačky. Funkce velitele, která byla rok neobsazena, se ujal Jaroslav Pokuta. Konaly se nácviky na sjezd a přípravy na slavnost svěcení stříkačky, která proběhla 11. května.

Valná hromada v roce 1948 se konala 29. ledna. Již časně na jaře se pilně nacvičovalo na sjezdy do Třeboně a Klenova. V létě došlo k nešťastné havárii automobilové stříkačky, která byla velmi poškozena. Ale obětavostí členů opět opravena a schopna plnit úkoly. Největší zásluhy o opravu si získal Augustin Brož.

V roce 1949 se sbor zúčastnil sjezdu v Mažicích a aplikačního kurzu na Modré Hůrce. Byly vyzkoušeny hydranty v obci a zjištěn jejich špatný stav. Za členy bylo přijato 8 mužů a 10 žen.

Při valné hromadě v roce 1950 ze sboru vystoupilo 16 členů na protest proti poli-

tickému kádrování členů a prověrkám. Členská schůze se konala 5. února s konstatováním, že kázeň je velmi špatná. Starostou byl zvolen Adolf Malecha a velitelem Josef Vejvoda. Nově založenému sboru v Soběticích byla darována velká potažní čtyřkolová stříkačka. Začalo se poprvé mluvit o nutnosti výstavby nové požární zbrojnice (ke stavbě došlo až za 20 let!).

V roce 1951 byl předsedou sboru zvolen František Štrba, velitelem Josef Vejvoda. Činnost v tomto období byla velmi slabá pro nezáměr. Vinu na tom mělo mimo jiné také zatahování politiky do sborové činnosti.

Na výroční schůzi v roce 1953 byl předsedou zvolen Jan Žahour, velitelem Josef Vejvoda. Během roku se uskutečnily 3 cvičení a 2 noční poplachy. Automobilová stříkačka měla 3 měsíce poruchu a tak byl sbor bez svého základního vybavení. Velmi aktivní bylo žákovské družstvo. V důsledku měny a převedení pokladní hotovosti na novou měnu v poměru 1:50 měl sbor veškeré peníze ve výši 278 Kčs a na pohřeb členů se konaly sbírky.

20. června 1954 u nás proběhla okresní soutěž. Náš sbor dostal nový stroj P 8. Bylo sehráno divadelní představení a 5x se zasahovalo při menších požárech. V tomto roce byl také založen pěvecký kroužek, do kterého se přihlásilo i několik žen a už to byl smíšený sbor, který čítal 40 členů. Slavil velké úspěchy v okolí, ale v roce 1957 činnost skončila.

V roce 1957 byla provedena generální oprava stříkačky a činnost se přece jen trochu zlepšila. Stále se mluvilo o nutnosti stavby nové zbrojnice, ale zatím nebyly peníze.

Rok 1958. Předsedou zvolen František Štrba, velitelem Josef Vejvoda, přihlásilo se 8 nových členů. V letech 1959-1960 opět stížnosti na nechuť členů k práci. Zápisy ze schůzí od roku 1945 jsou velmi kusé a neúplné. Pamětní kniha sboru nebyla vedena od r. 1936. (doplňoval jsem ji podle různých neúplných materiálů až v roce 1966, kdy jsem se stal jednatelem - pozn. p. Holšána).

Rok 1961. Byl uspořádán Požární den za účasti okolních sborů. Do okresní soutěže byla vyslána 2 družstva mládeže a 1 družstvo mužů. Byla vybudována požární nádrž v Pelejevické ulici a u cihelny. Koncem roku 1962 zasahoval sbor při požáru ve Hvozdně. O život tehdy přišel malý chlapec.

6. června 1964 bylo městečko postiženo živelnou pohromou. Odpoledne, při velké bouři a průtrži mračen, spadlo tolik vody, že potok ji nestačil odvést a střed obce byl pod vodou, zároveň blesk zapálil čp. 23. Hašení bylo obtížné, voda se brala z potoka, ale koše se ucpaly kalem a smetím. Hydranty nebylo možno najít, protože ulicí se valil proud vody vysoký 40 cm. Oheň byl nakonec zlikvidován, ale krovy nad celým stavením shořely. Druhý den se stříkačkou pumpovala voda ze sklepů. Také na polích pohroma napáchala velké škody.

V roce 1964 byla v obci zahájena výstavba kulturního domu. Občané dělali brigády a pilně na stavbě pracovali i hasiči. V letech 1962-1966 vstoupilo do sboru dost mladých členů a hned to bylo na činnosti znát. Kolem roku 1960 měl sbor asi 50 většinou starších členů. Koncem roku už bylo členů 68 a 2 členové čestní.

29. května 1966 se pořádal obvodový den za účasti sborů z okolí. Naši žáci předvedli skupinová cvičení se žebříky, prapory a hadicemi. Byl zvolen nový výbor: Jan Žahour předsedou, velitel Josef Vejvoda, náměstek velitele Josef Malecha, jednatel Josef Holšán a i dále byl výbor a členská základna omlazena. Také finančně se sbor dostal z problémů. Zakoupeno bylo 5 vycházkových uniforem a 10 cvičných. Začalo se na soutěžích pravidelně vítězit. Od roku 1965 se stal tradicí každoroční zájezd pro členy po jižních Čechách, na Chodsko a další místa. Protože již byl v provozu sál v kulturním domě, pořádaly se zábavy a plesy, ze kterých zbývaly peníze na další činnost.

Rok 1967. Sboru se začalo ještě více dařit. Družstva se pravidelně zúčastňovala obvodových soutěží, pořádaly se taneční zábavy, uskutečnil se zájezd na Chodské slavnosti. Z majetku CO jsme dostali autostříkačku Praga RN, náš Klöckner dále sloužil dobře. Dostavoval se kulturní dům (na něm sbor odpracoval 500 hodin), pořádaly se pravidelné přednášky pro žáky školy. Sbor měl 71 členů, 2 čestné.

Rok 1968. Zapsány jsou zásahy u několika požárů, konal se zájezd do Prahy. V pamětní knize je zápis, který charakterizuje uvolnění politické situace v tomto roce a také velké zklamání, když přišly cizí vojska a byl konec nadějím na trochu svobodnější život.

Rok 1969. Čestným odznakem ČSPO byli vyznamenáni zasloužilí členové a sbor pamětní medailí KNV. Složení výboru se od roku 1966 nezměnilo. Opět se začalo mluvit o tolikrát odkládané stavbě nové požární zbrojnice. 24. dubna byla svolána schůze všech složek obce a začalo se jednat o stavebním místě. Bylo diskutováno o přístavbě staré zbrojnice směrem do náměstí. Druhý návrh hovořil o stavbě na zahradě za kulturním domem. Dohody ale nebylo dosaženo, všude byl omezený prostor. Situace opět vypadala, že ze stavby sejde. 18. července byla svolána členská schůze, kde bylo odhlasováno stavební místo za kulturním domem, ale protože se schůze účastnilo pouze 22 členů, nepřítomní s tímto návrhem nesouhlasili. A tak na výroční schůzi 14. prosince bylo s konečnou platností rozhodnuto stavět u hřiště, kde dnes zbrojnice stojí. Že toto bylo nejlepší rozhodnutí, dokazuje nynější stavba a dostatek místa kolem ní. Celá stavba proběhla v akci „Z“ a každý člen musel odpracovat za rok nejméně 50 hodin zdarma. V tomto roce byl rovněž uspořádán zájezd po jižních Čechách.

Rok 1970. Veškerá činnost byla zaměřena na stavbu zbrojnice, ani na soutěže se nejezdilo. Byly vybetonovány základy a postaveny zdi. Pomáhaly všechny organiza-

ce a podniky v okolí. Roku 1971 výstavba pokračovala pomalu. Budova byla zakryta a pracovalo se na vnitřních prostorech. 19. prosince končilo funkční období výboru a byl volen nový. Odstupující výbor měl funkční období prodlouženo na 3 roky a neměl to lehké. Realizoval konečně, po více jak dvaceti letech řečí, stavbu zbrojnice. Při volbách v naprosté většině dostali důvěru členové odstupujícího výboru.

Rok 1972 byl rozhodující pro stavbu zbrojnice, pracovalo se pilně. I přes značné zaneprázdnění jsme se zúčastnili soutěže v Ševětíně. Od začátku stavby odpracovali členové sboru 10 565 hodin zdarma, ostatní organizace 4 240 hodin. V červnu jsme dostali nový typ autostříkačky zn. Klöckner, typ 4001, rok výroby 1971, v hodnotě 170 000 Kč, která 1 rok sloužila na VPÚ. V tomto roce jsme završili 90 let sboru, ale vzhledem k některým dodělkám na stavbě zbrojnice bylo rozhodnuto dokončit stavbu na jaře a oslavy přeložit na rok 1973.

Rok 1973. Stavba byla dokončena a 27. května se mohly konat oslavy 90 let sboru a otevření nové zbrojnice. Konečně jsme také dostali poplachovou sirénu. Ta byla umístěna na střeše radnice. Slavnost 27. května byla velmi dobře připravena, něco podobného Bukovsko ještě nevidělo. Zúčastnilo se 350 hasičů v uniformách z celého okolí. Mohutný průvod prošel obcí, byly položeny věnce u pomníku padlých a potom proběhli ukázky staré a nové techniky. Také naše stará ruční stříkačka z roku 1899 byla opravena a předvedena v činnosti. Medaile „Za věrnost“ převzalo sedm zasloužilých členů. Program pokračoval až do večera. Z oslav byl natočen film. Přítomno bylo 347 uniformovaných členů, 18 dorostenců a žákovská družstva. Činnost v tomto roce musíme hodnotit jako velmi dobrou, přihlásili se noví členové, byla ustavena 3 žákovská družstva. Do školy do Bílých Poličan byli vysláni 2 členové sboru.

1974. Úspěšná činnost pokračovala, pořádala se zimní školení, žákovská družstva se zúčastňovala soutěží, byl pořádán zájezd, účast na jubilejních oslavách sborů v okolí. Samozřejmě mimo toho sbor vždy plnil spolehlivě svojí povinnost při zásazích u požárů a různých technických zásazích.

1975. Bohatá činnost pokračovala, zásahů se uskutečnilo pět.

Léta 1976 až 2000

1976. Pro nemoc odstoupil dlouholetý předseda sboru Josef Vejvoda a místo něho byl zvolen Josef Pavlíček, velitelem Josef Malecha, jednatelem Josef Holšán. Josef Vejvoda byl prohlášen čestným předsedou.

1978. 28. května oslaveno 95 let sboru. 14 starších členů dostalo medaili „Za věrnost“. 13. 7. byl vyhlášen poplach pro celý okrsek. Náš sbor, přestože jel nejdelší trasu, byl u cíle první. Za odměnu jsme dostali různé vybavení. Byl pořádán zájezd do Prahy.

Rok 1979. Stav členů k 1. lednu byl 73. 10 členů dostalo medaili „Za věrnost“. 8 členů se zúčastnilo brigády na stavbě hasičského domu v Borovanech.

1980. 25. května jsme pořádali obvodovou soutěž. Bylo odpracováno velké množství brigádnických hodin na různých akcích. Pravidelně se prováděly preventivní prohlídky, školení členů a zásahy u požárů.

1981. Opět prováděny preventivní prohlídky, školení, sběr železného šrotu, který se stal vítaným příjmem pro sbor. Byla upravena plocha před naší zbrojnicí položením panelů, protože asfalt se neosvědčil. Zasahovali jsme u dvou požárů. V MNV zastupovali sbor Josef Holšán a Jan Tátovský.

1982 byl rok jubilejní, proběhly oslavy 100 let sboru v den 30. května. Sbor měl 77 členů, 19 dorostenců a 10 žáků. Výbor byl ve složení: Josef Pavlíček - předseda, velitel Jan Tátovský, místopředseda Josef Malecha, jednatel Josef Holšán. Členové výboru: Jaroslav Tůma, Jaroslav Peterka, Josef Musel, František Chlaň, Stanislav Mazalovský, Josef Stejskal, Jiří Zeman, Vojtěch Zeman - pokladník, František Tomek, Josef Trnka, Václav Matouš, Jan Cihla, Vladimír Trantina, František Hadrávek, Stanislav Klika, Vladimír Zeman, Jaroslav Malecha, Pavel Pavlíček.

30. května sbor oslavil svých sto let. Počasí bylo hezké, účast, jak hasičů, tak hostů byla veliká. V odpolední soutěži bylo 10 družstev, naše družstva se umístila jako první a druhé. V tomto roce zasahoval sbor při třech požárech.

22. ledna 1983 pořádal sbor svůj tradiční, již 75. ples. Činnost byla hodnocena jako velmi dobrá. Léto toho roku bylo horké a suché. Teploty dosahovaly až 30 °C, vznikaly mnohé požáry, které pomáhal zdlouhat i náš sbor. Ke konci roku měl 90 členů.

1984. Sbor byl hodnocen jako nejlepší a nejčilejší organizace v naší obci i v rámci okresu. Pracovala dvě žákovská družstva, byly prováděny preventivní prohlídky. 20. května jsme byli pořadateli obvodové soutěže, do které jsme vyslali 3 družstva s umístěním na 1., 2. a 5. místě. Dále jsme byli na soutěžích v Týně nad Vltavou, Horusicích, Římově a Vlčovicích. Výjezdů k požárům bylo sedm a dva technické zásahy. Dostali jsme novou autocisternu Š 706 k již jedné starší Š 706 a k „Klößnerovi“. Členům při kulatých životních výročí blahopřáli funkcionáři a předali jim dárkový balíček. Stal se z toho pěkný zvyk. Dále jsou v záznamech výpočty různých brigádnických hodin jak vlastní činnosti, tak při zásazích, výcviku a na akcích „Z“.

1985. Sbor měl ke konci roku 95 členů. Přijato bylo 5 nových. Jedenáct skupin provedlo preventivní prohlídky v obci. 2 družstva mladých hasičů dobře pracovala a odměnou jim byly výlety na Zadov a na KVPU. Dne 18. května jsme opět byli pořadateli obvodové soutěže, do které jsme vyslali 3 družstva s umístěním na prvních místech. Bylo provedeno námětové cvičení a účast na různých oslavách

a soutěžích v širém okolí a dokonce až v Mariánských Lázních. Vyjíždělo se ke třem požárům a dvěma technickým zásahům. Náš prapor z roku 1932 byl ve špatném stavu a již se rozpadal. Vyšivačka paní Krátká nám zhotovila nový, na který použila některé části (znaky) ze starého praporu. Dělal se i různé akce k utužení party - táborový oheň s pečením prasete apod. Koncem roku se podařilo získat za členy 4 ženy a byl tak položen základ k ženskému družstvu.

1986. Velmi pěkně začalo pracovat družstvo žen v počtu 10. Začaly nacvičovat, jezdit na soutěže, z kterých vozily umístění na předních místech. Finančně si sbor stál také velmi dobře. Bylo využito každé možnosti k výdělku - čistil se potok, což bylo dobře placeno, sbíral se železný šrot, pořádaly se taneční zábavy. 11. května jsme opět byli pořadateli obvodové soutěže, jelikož jsme byli jediní, kdo byl schopen organizace takového podniku. Vyslali jsme 3 družstva mužů s umístěním na 1., 2. a 3. místě, družstvo žen na 1. místě. Účast na různých jubileích a s tím spojených soutěží v okolí, byla samozřejmostí. Do výboru sboru byly kooptovány 2 ženy. Pro členy byl uspořádán zájezd na veletrh do Brna. Dále jsme měli dvě družstva mladých hasičů, jedno družstvo dorostenek a jedno družstvo dorostenců. Byla provedena dvě zimní školení. Zásahy u požárů byly čtyři.

1987. Sbor měl 96 mužů, 11 žen, 8 dorostenek a 10 mladých hasičů. Zájezd v tomto roce se uskutečnil do Olomouce na výstavu Flora. Do devíti soutěží jsme vyslali družstva mužů a žen. Mladí byli účastníky soutěže „Plamen“. Bylo několik technických zásahů a zachraňovacích prací při povodních v okolí.

1988. 2. února jsme pořádali náš tradiční již 80. ples. Byly potíže s některými „spícími“ členy, kteří se na žádné činnosti sboru nepodíleli. Opatřením bylo zaslání dopisu s dotazem, zda vůbec chtějí být nadále členy sboru. 21. května jsme byli pořadateli soutěže „Plamen“ a 11. června obvodové soutěže dospělých, do které jsme vyslali 3 družstva mužů a 1 žen. Jinak jsme se zúčastnili 11 různých soutěží. 4. září zvolila členská schůze předsedou sboru Stanislava Kliku. Dobře se činila zářahová jednotka.

1989. Opět jsme pořádali ples (již 81.), 24. dubna pro děti ze školy prohlídku zbrojnice a 13. května obvodové kolo hry pro mladé „Plamen“. 20. května jsme na obvodovou soutěž do Neplachova vyslali 3 družstva mužů a 1 žen. Poprvé jsme pro naše mladé požárníky pořádali týdenní tábor u Vlкова. Účast na soutěžích v okolí a Mariánských Lázních 7x. 4. září jsme dostali starší autocisternu TATRA, která po různých úpravách a opravách slouží spolehlivě dodnes. Tento rok byl rokem velkých změn. Padl komunismus.

Rok 1990. Opět na nás vyšlo pořádání soutěží. 12. května to byla pro malé hasiče soutěž „Plamen“, odpoledne tentýž den soutěž dospělých. Postavili jsme do soutěže „Plamen“ 1 družstvo žáků a do soutěže dospělých 3 družstva mužů.

Tento rok bylo dost požárů, vyjížděli jsme 7x. Pořádali jsme opět ples a velikonoční zábavu. Podle usnesení našich orgánů nám byl vrácen název „SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ“ a oslovení „bratře, sestro“, také se vracíme ke starému znaku, už bez hvězdy. Zúčastnili jsme se 4 soutěží a prováděli pro obec různé práce. Dostali jsme novou Avii A 31 - DVS 12. Seznam aut je tedy tento: 1 nová autocisterna Š 706, 1 starší autocisterna těžé značky, 1 starší, ale dobrá autocisterna zn. TATRA a již zmiňovaná AVIE s agregátem 12. Tento rok byl opět po dlouhé době rokem svobodných voleb. V červnu jsme volili na 2 roky parlament a v listopadu se konaly obecní volby, při kterých byl jednatel sboru Josef Holšán zvolen starostou obce a rezignoval na svou funkci jednatele. Při valné hromadě 27. 1. 1991 byl jednatelem zvolen Jan Míchal.

Rok 1991. Valná hromada proběhla 27. ledna. V květnu provedli starosta obce Josef Holšán, starosta sboru Stanislav Klika a František Havlíček z OV kontrolu ve zbrojnicích v osadách obce a stav materiálu a výbroje byl zjištěn špatný. Vyskoleno bylo 22 strojníků a byly jim přiděleny vozidla do péče. Zakoupeny byly 2 kusy akcií Hasičské pojišťovny, dále koupěn startovací vozík a také pojízdná vojenská kuchyně. Zájezdu na PYROS 91 do Brna se zúčastnilo 23 členů. Také jsme se zúčastnili různých soutěží. Členstvo bylo rozděleno na činné a přispívající. Pořádal se letní tábor pro malé hasiče.

1992. V tomto roce sbor vzpomenu 110 let od svého založení. Oslavy proběhly 24. května a jako host se jich zúčastnil starosta Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska bratr Maňousek. Obec byla slavnostně vyzdobena, v ulicích postaveny slavobrány a počasí také přálo. Jako každý rok i tentokrát jsme se zúčastnili různých soutěží, byl pořádán letní tábor pro mladé hasiče, uskutečnil se ples a pouťová zábava. Dostali jsme 2 mobilní a 2 stabilní radiostanice. Na školení do Lišova jsme vyslali strojníky a velitele družstev. Valné hromady 19. prosince se jako host, mimo jiné, zúčastnil i náměstek starosty sdružení Ján Chlebo.

1993. V zápisech ze schůzí výboru se často opakuje, že někteří naši členové si neplní ani základní povinnosti, nepřijdou na žádnou akci nebo schůzi, jsou problémy s placením členských příspěvků. Pravidelně každý rok jsou v obci prováděny preventivní prohlídky. 8. května na obvodové soutěži muži nad 35 let obsadili 1. místo, ženy také 1. místo a děti skončily jako třetí. Na výstavě PYROS v Brně bylo 11 členů. Byly i zásahy u požárů a také technické zásahy, práce a účast na pěti soutěžích.

1994. V minulých letech byl příspěvek na zajištění požární ochrany z obecního rozpočtu 40 - 60 tisíc Kč, v tomto roce to bylo 90 tisíc Kč. Opět na nás vyšlo zajišťování obvodové soutěže. Byl pořádán zájezd na VPÚ České Budějovice, pravidelně probíhalo školení zásahových jednotek a strojníků. Do Bílých Poličan byli vysláni

3 členové na školení a rovněž jsme se účastnili pěti různých soutěží. Na okresní konferenci byl zvolen delegát Stanislav Klika. Tento rok byl opět rokem volebním. Starostou obce byl znovu zvolen Josef Holšán, člen výboru našeho sboru.

1995. Jako každý rok i tentokrát byl pořádán tradiční Hasičský ples, již 87. Hrála hudba Keramička, návštěva byla ohromná, ostatně jako vždy. 22 - 26. února proběhlo školení velitelů družstev v Bílých Poličanech, kam jsme vyslali i naše členy. Pravidelně byla doškolována naše zásahová jednotka. Obvodová soutěž se 6. května konala opět u nás a postavili jsme do ní jedno ženské družstvo, jedno mužské a jedno dětské. Dále jsme byli na šesti soutěžích. Došlo k zakoupení elektrocentrály a agregátu WAP. 3x jsme se zúčastnili námětových cvičení. Vyjízďeli jsme k deseti požárům a 1x k technickému zásahu. Zakoupena byla také motorová pila. Celkem jsme při všech akcích odpracovali 6387 hodin.

1996. 20. ledna jsme zorganizovali již 88. ples při hudbě Keramička. Pro hasiče bylo v obecním rozpočtu 100 000 Kč a 20 000 Kč jako sponzorský dar poskytl Agrodružstvo. Celkem 10x jsme byli na různých soutěžích nebo předváděli ukázkou se starou technikou. Také naše polní kuchyně nezahálela a byla velmi užitečnou při zajišťování občerstvení na různých akcích. 8. června jsme pořádali zájezd do Brna. Přátelům ze švýcarského Kallnachu jsme také předvedli naši techniku a různé ukázky. Naši velitelé se zúčastnili školení v Přibyslavi a strojníci v Českých Budějovicích. Při doplňovacích volbách výboru byl zvolen jednatelem Miroslav Rangl a strojníkem František Špatný. Celkem odpracováno 6239 hodin.

Rok 1997. Byl to rok bohatý jak na spolkovou činnost, tak na výjezdy. V tomto roce pracuje kroužek mladých hasičů pod vedením Vladimíra Zemana. Na školení byli naši rozhodčí a v Bílých Poličanech velitel. Také zásahová jednotka měla svoje školení. V celé obci byly provedeny preventivní prohlídky. Pro mladé hasiče se konal týdenní tábor. 1x proběhlo námětové cvičení. Pro děti z mateřské školky jsme pořádali dětský den. 10x účast na různých cvičeních, 8x jsme vyjízďeli k požárům a 7x k technickým zásahům.

1998. Velká pozornost je v našem sboru věnována teoretickému a praktickému výcviku. Těch školení bylo hodně, celkem 8. Na různých soutěžích 9x. U požáru jsme zasahovali 4x, technické zásahy byly 2. Ve zbrojnici byla položena nová dlažba, ve skladu byla okna zabezpečena mřížemi, zhotoveny nové regály, provedeny nátěry a vybílění zbrojnice. Dobře pokračuje práce s našimi mladými požárníky. Letošní rok byl rokem obecních voleb. Dosavadní starosta obce Josef Holšán, který byl ve funkci od listopadu 1990, skončil 31. prosince 1998 a ve volbách v listopadu byl zvolen radním. Starostou obce byl zvolen Josef Stejskal, aktivní člen našeho sboru. 6. června byl svěcen obecní prapor a také hasičský prapor.

1999. Ke konci tohoto roku měl náš sbor 73 mužů, 12 žen, 10 mladých hasičů.

Zásahová jednotka má 28 členů. Proškoleni máme 8 velitelů družstev, 12 strojníků, 14 nosičů dýchací techniky a 8 obsluhovatelů motorové pily. Zúčastňovali jsme se školení s instruktory HZS na dýchací techniku a radiostanice. Zúčastnili jsme se tří soutěží a třech výročí okolních sborů. Vždy jsme předváděli v akci naši historickou stříkačku z roku 1899, naše kuchyně zajišťuje při různých akcích občerstvení. Pro mladé hasiče jsme pořádali letní tábor. Ve zbrojnici byla dokončena dlažba, instalována kuchyňská linka, opravena elektroinstalace, rozvod vody, nátěr vrat a úprava okolí. Pro členy byl pořádán dvoudenní zájezd na Moravu. 8x jsme vyjžděli k různým zásahům. Na valné hromadě byl zvolen nový výbor ve složení: Klika Stanislav - starosta sboru, Josef Holšán St. - 1. náměstek a kronikář, Zeman Vladimír - 2. náměstek a vedoucí mládeže, Josef Matouš - velitel sboru, František Špatný - strojník sboru, Miroslav Rangl - jednatel, Vítová Marie - referentka žen, Vaněk Jan - MTZ, členové výboru: Cihla Jan, Kubeš Jan, Peterka Jaroslav, Tůma Václav, Zeman Jiří - hospodář sboru, Veisheipl Josef - preventista.

Jubilejní rok 2000. 5. února jsme uskutečnili již 92 ples. Na okresní konferenci byli vysláni: Stanislav Klika, Kukačková Jarmila, Moravcová. Na celostátní sjezd do Žďáru nad Sázavou. V delegaci za okres byl zvolen Stanislav Klika. Sbor má 97 členů, včetně 14 žen a 12 mladých. Do výkonného výboru okresu byl zvolen náš Stanislav Klika, do odborné rady instruktorů náš velitel Josef Matouš. 7 členů se zúčastnilo hasičského veletrhu v německém Ausburgu. Pro členy jsme pořádali výletní plavbu z Týna nad Vltavou na Orlík a zpět s hudbou. Naši mladí hasiči byli zapojeni do celostátní hry „Plamen“. Byli jsme na deseti soutěžích, provedli jsme dvě námětová cvičení, 3x jsme vyjžděli k požárům, 2x byly technické zásahy.

Rok 2001 začíná 21. století, ale také třetí tisíciletí křesťanského letopočtu

Protože se očekávaly bouřlivé oslavy konce roku 2000, drželi jsme celou noc na 1. ledna pohotovost. Tradiční 93. ples jsme pořádali 17. února a jako vždy se vydařil. Vlastními silami jsme provedli generální opravu polní kuchyně, také naše TATRA CAS 32 dostala generálku, včetně nového laku. Byla zakoupena nová elektrocentrála zn. Honda. 7. a 8. dubna proběhlo ve zdejších sportovním areálu školení mládežnických družstev okresu. 30. března se školili naši strojníci, průběžně proběhlo školení zásahové jednotky. Školení strojníků se od nás zúčastnilo 6 členů, školení velitelů 5 členů. 28. dubna jsme na „Poháru Svatého Floriána“ obsadili 4. místo z jedenácti přítomných. 8. května u nás opět byla obvodová soutěž za účasti 13ti družstev mužů a 3 družstev žen. Ten den jsme se také fotografovali a byl zde pan redaktor Chmelík,

aby připravil materiál pro přílohu Jihočeských listů s názvem „Lidé Svatého Floriána“ o hasičích okresu, kde jsme měli také svoji stránku. Opět jsme pro děti zajišťovali dětský den a 2. června zajistili kuchyní a rozhodčími okresní soutěž. Na pozvání jsme byli přítomni výročním sborů z okolí, účast jsme také měli na různých soutěžích a provedeno bylo jedno námětové cvičení. Výjezdy k požárům byly dva, jednou jsme zasahovali při záplavách v Hostech a Kolodějích, 10x jsme vyjeli k různým technickým zásahům. V Nových Hradech jsme byli na svěcení stříkačky a praporu a na svěcení praporu v Temelíně. 26. srpna bylo v Nových Hradech setkání hasičských heligonkářů, kde dostal kronikář pamětní list. V měsíci září se prováděla instalace plynového vytápění naší zbrojnice s celkovou rekonstrukcí vytápění, zbrojnice byla vybilena, provedeny nátěry a obklady, nátěr betonů v garážích, soklu fasády, opraven venku chodník a natřeny vrata. Členové na těchto pracích odpracovali velké množství hodin. Bylo rozhodnuto, že oslavy 120 let sboru proběhnou v příštím roce 26. května a také nám bylo potvrzeno, že 7. září 2002 u nás bude celostátní soutěž o pohár starosty Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska s mezinárodní účastí. Provádíme sběr železného šrotu, různé omývání mostů apod., čímž si vylepšujeme naše finance. Celkem za rok 2001 máme na kontě 5560 hodin práce zdarma.

Rok 2002, slavíme 120 let od založení zdejšího sboru

Začátkem roku bylo členům, kteří se ani minimálně nepodíleli na činnosti sboru nabídnuto, aby buď přispívali ročním příspěvkem 500 Kč, nebo ukončili členství. Pro čestné členství se rozhodli 3 členové, 8 členům bylo členství ukončeno. Na 94. hasičském bále jsme utržili docela slušný zisk. V tomto roce jsme se zúčastnili několika soutěží, povedlo se nám postoupit z druhého místa na okres do Českých Budějovic, kde náš mladý tým získával hlavně zkušenosti. V klání o „Pohár svatého Floriána“ jsme se umístili na 4. místě ze 17 družstev. V sobotu 7. září se u nás měla uskutečnit soutěž o „Pohár starosty sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska“, která byla s ohledem na povodně přeložena na rok 2003.

V tomto roce jsme se především chystali na oslavy 120 let založení zdejšího sboru hasičů. V hasičské zbrojnici bylo před oslavami pořízeno nové osvětlení a všechny prostory byly řádně uklizeny a vybileny. V sobotu 25. května za slunečného počasí začala první část oslav. Vystoupily zde různé taneční, hudební a dudácké soubory z Blatné, Strakonice, Ševětína a Lomnice nad Lužnicí. V neděli ráno při deštivém počasí začala hlavní část oslav za účasti mnoha sborů s celkovým počtem 240 hasičů, 10 oficiálních hostů a 2 zástupců z partnerské obce Kallnach. Po přivítání všech hostů následoval slavnostní průvod a poté projevy. Od zástupců Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska jsme obdrželi čestný prapor ústředí. Dále

byly předány medaile a pamětní listy členům a organizacím. V 11 hodin byla v místním kostele vzpomínková bohoslužba za všechny zemřelé členy našeho sboru a za všechny hasiče, kteří kdekoli ve světě položili své životy při plnění hasičské povinnosti. Odpolední program začal koncertem dětské dechovky. Po jejich vystoupení následovaly ukázky staré i novodobé techniky jak našeho sboru, tak kamarádů z Horního Bukovska, Branné, Netolic a mnoha dalších. Své vybavení nám také předvedli členové z HZS České Budějovice a ze Záchrané služby. Po celý den a i večer během taneční zábavy nám hrála kapela Babouci. Ve školní budově byla výstava hasičských uniforem, odznaků a archiválií.

V Dobřejovicích jsme se společně s dalšími 8 sbory zúčastnili námětového cvičení na dálkovou dopravu vody na vzdálenost 1 100 metrů s převýšením 90 metrů. Měli jsme několik zásahů, vyjížděli jsme k požárům, odstraňovali jsme padlé stromy a provedli různé technické zásahy. Bohužel nejtěžší období prožili naši členové při povodních 2002. Po dvou dnech vytrvalých dešťů jsme 8. srpna vyjeli do Českých Budějovic, kde jsme odčerpávali vodu ze zatopených bytů a domů. Jako kdyby vody spadlo málo, tak 11. srpna přišel opět vytrvalý déšť, který trval dva dny a dvě noci bez přestání. Nastaly velké povodně, rozvodnily se řeky, přetékal přehrady a voda zaplavila velkou část našeho území. Voda vzala mosty, silnice, zbořila mnoho domů, ale hlavně vzala lidské životy – prostě spoušť a zkáza. V Dolním Bukovsku a přilehlém okolí nebyly žádné větší problémy. Naše zásahová jednotka se snažila zmírnit následky povodní v našem krajském městě České Budějovice. Členové se rozdělili na dvě směny, které tam zasahovaly nepřetržitě. Odsávali jsme vodu ze staveb, ze sklepů, prostě všude kde bylo potřeba. Největší kus práce jsme odvedli v krajské nemocnici, kde se díky nepřetržitému čerpání vody povedlo udržet všechny budovy nemocnice v provozu.

Ke konci října převzal v Příbyslavi Josef Holšán st. titul „Zasloužilý hasič“ za 40 let práce v hasičském hnutí. Toto je nejvyšší možné ocenění, které může dobrovolný hasič získat. Na slavnostní předávání ho doprovodili starosta Okresního sdružení hasičů Václav Žižka a starosta obce Josef Stejskal.

Valná hromada se uskutečnila 7. prosince za nebyvalé účasti 61 členů a mnoha hostů spřátelených sborů z okolí. Byl ukončen jeden z nejúspěšnějších roků za poslední léta, zvláště se vyznamenala zásahová jednotka, jejíž členové odvedli při povodních obrovský kus práce.

90. výročí

28. 3. 1973 - 90 let sboru

28. 3. 1973 - 90 let sboru v pozadí nová zbrojnice

100. výročí

30. 5. 1982 - oslavy 100 let sboru

100 let sboru - nástup

100. výročí

100 let sboru - současný starosta sboru Stanislav Klika

100 let sboru - naše družstvo v soutěži

110. výročí

24. 5. 1992. 110 let sboru - členové v nástupu

110 let sboru - slavnostní pochod

110. výročí

110 let sboru

110 let sboru - CAS 32 a CAS 24

110. VÝROČÍ

110 let sboru - už tenkrát jsme vařili

110 let sboru - záchranná služba nám přivezla ukázat tehdy moderní techniku

125. VÝROČÍ

125 let sboru - slavnostní průvod

125. VÝROČÍ

Přece se točí! Ženy - Bukovská setkání 2011

Bukovská setkání 2011 Velká rodina!

Vysílání Čertovize - Valná hromada 2010

PÚ muži- Bukovská setkání 2010 - PS8

MČR Litomyšl 2010

Výlet po Vltavě

Dobřejovický dvojboj- letiště Hosín 2009

První výhra jednotlivců Borovanská šedesátka 2009

S čerty nejsou žerty...

I ti nejmenší to umí- Bukovská setkání 2010

Tradiční prvomájová brigáda mladých hasičů

Hasičská historie Horní Bukovsko 2011- ukázka

Ukázka zásahu 2012

Požární ochrana očima dětí

Drakiáda 2009

Herecké osobnosti sboru na Hasičské historii Horní Bukovsko 2011

Týn nad Vltavou - Ženy s PS 8 to zvládly výborně!

Naše slavná pěna

Festival přípravek v Domažlicích

Naše ženy v akci- Bukovská setkání 2010

Dvojboj Ledenice 2010

Obvodová soutěž Bošilec 2012 - ženy

Obvodová soutěž Bošilec 2012- muži

Přípravka v Příbrami TFA BABY

Klöckner v plné kráse

*Devítimístná dodávka zakoupená za finančního přispění společnosti
HELUZ cihlářský průmysl v.o.s.*

I takhle se připravujeme

Rozhodit správně hadici to je základ

Fotografie části sboru z roku 2001

Aktuální fotografie našeho sboru

Ženy sboru

Výbor sboru

Velitelé zásahové jednotky

Strojníci

CAS 32 - Tatra 148

Rok výroby: 1980

Na naší Tatřičce byly během posledních deseti let provedeny dvě různé přestavby. Jedna u firmy SEHAT a druhá u firmy KEB-EGE. Vozidlo je naším nejhlavnějším bojovníkem při požárech díky svému objemu nádrže na vodu 6600 l a čerpadlu s výkonem 3200 l/min. Osádku vozidla mohou tvořit tři hasiči. Další vybavení vozu je osvětlovací stožár 2 x 500 W, dva přenosné stativy, které napájí elektrické centrála HERON 2,5. Pro ochranu hasičů používáme v tomto voze dýchací techniku (2 kusy AUER 96 + dvě náhradní lahve a jeden kus S5). Automobil je dále vybaven 60 m hadic na takzvaný rychlý zásah. Vozidlo dále obsahuje žebříky, hadice, proudnice a další požární vybavení, které je třeba při mimořádných událostech, na které naše Tatra jezdí.

CAS 24 – Š 706 RTHP

Rok výroby: 1978

Dá se říci náš „děda“, už vyjíždí velice málo a když vyjede, tak se do kabiny vejde osádka v počtu čtyř hasičů. Těchto vozidel je již málo. Náš „děda“ jezdí na velké zásahy, kde je třeba více vody na požářišti. Má objem nádrže na vodu 3500 litrů a čerpadlo s výkonem 2400 l/min. Vozidlo dále pomáhá při mytí vozovek a podobných činnostech. Vybavení tohoto vozu je velmi základní. Obsahuje vozidlovou radiostanici, hadice, proudnice, ženijní nářadí a další.

DA – Avia

Rok výroby: 1990

Náš dopravní automobil je v naší jednotce nebo sboru hodně využíván. Slouží jak při zásazích, tak i při soutěžích a školeních. Avie odveze až devět hasičů. Co se týká vybavení, dá se říct, že je to taková pojízdná zbrojnice. Jenom velmi zkráceně seznam vybavení: radiostanice vozidlová + jedna přenosná, elektrická centrála 6.5, osvětlovací stožár 1000 W, 4 x 500 W přenosné stativy, prodlužovací kabely, kalová čerpadla motorová + elektrická plavoucí (tzv. „maxík“), žebříky, sorbety, dýchací technika 2 x S5, lékárna, 300 m hadic typu „B“, motorová pila, rybářské holiny a spousta dalšího vybavení.

CAS 24 L101

Rok výroby: 1986

Naše Liazka nám byla bezúplatně převedena z OUPO Borovany v roce 2010. Vozidlo slouží jako prvovýjezdové. Na vozidle byla provedena částečná repase nástavby u firmy KOMET. Posádku vozu může tvořit až devět hasičů. Kabina obsahuje integrované držáky na dýchací techniku, kde jsou uloženy čtyři kusy S7 + dvě náhradní lahve, vyváděcí dýchací technika S2 a další dva kusy dýchací techniky S5 jsou umístěny v nástavbě vozidla, dále je v kabině vozidlová a tři přenosné radiostanice, tři kusy baterie Survivor, lékárny, opasky, deky a další drobné vybavení. Na vozidle je použito vysokotlaké čerpadlo 2400 l/min., obsah vodní nádrže 3500 vody a 100 litrů pěnidla v plastových kanystrech. V přední části vozu je namontován elektrický vyprošťovací naviják o síle 5 tun. Dále je ve výbavě elektrická centrála HERON 6,5, osvětlovací stožár TVS 01 4 x 500 W, 2 kusy přenosných stativů 500 W, prodlužovací kabely, plovoucí čerpadlo, kalová čerpadla elektrická a motorová, přetlakový ventilátor, motorová pila, vybavení na odchyt obtížného hmyzu, základní vyprošťovací nástroje, lana, vázací popruhy, nosítka, kominické nářadí, ženíjní nářadí, deky, sorbety na jímání nebezpečných látek a další základní vybavení vozu hadice, proudnice, žebříky, apod.

TA – Nissan Double Car 4 x 4

Rok výroby: 1998

Vozidlo je určeno pro přepravu osádky 5 hasičů a různého potřebného materiálu, které lze doplnit před výjezdem dle potřeby (čerpadla, centrály atd.), další vybavení vozidla je radiostanice, 2 kusy dýchací techniky S5, RHP CO2, prášek, ženijní nářadí, sorbety, ruční vyprošťovací nástroje, nářadí, lékárna a lana.

Rok 2003, muži skončili druzí na okresní soutěži

Plesali jsme 15. února a jako tradičně nám hrála jihočeská kapela Keramička. Bál se celkově vyvedl a byl ziskový. Již mnoho let naše polní kuchyně a obětavé ženy zajišťují stravování při různých hasičských akcích a soutěžích. V tomto roce jsme asi nejvýznamnější akci s „polňačkou“ zajišťovali, k naprosté spokojenosti všech soutěžících, začátkem léta v Českých Budějovicích na Mistrovství republiky profesionálních hasičů.

Naše soutěžní družstvo mužů zažilo jednu z nejúspěšnějších sezón za poslední roky. Na náplavce v soutěži o „Pohár svatého Floriána“ skončilo na 3. místě z 18 družstev. V sobotu 8. května se naši muži vydali na Borek, kde byla obvodová soutěž, z které naši závodníci postoupili do okresního kola. To se konalo začátkem června v Českých Budějovicích. V této době se na celkové hodnocení sčítaly dosažené časy ze všech tří disciplín. A to z požárního útoku, štafety 4 x 100 metrů a běhu na 100 metrů s překážkami. Naši borci obsadili s dvou vteřinovou ztrátou druhé místo a jako odměnu dostali poukaz na sele, ke kterému jsme dokoupili nějaký soudek piva a uspořádali posezení nejen pro závodníky, ale i pro ostatní členy našeho sboru. Ženy soutěžily 21. června v Nových Hradech na klání „Hry bez Hranic“. V sobotu 6. září jsme byli pořadateli od loňska odloženého „Poháru starosty Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Byl to již 11. ročník této celostátní soutěže. Poprvé se konala v našem kraji, a my jsme byli poctěni jejím pořádáním. Zúčastnilo se 34 družstev, z toho jedno z Německa. Tato malá účast byla zapříčiněna tím, že po celé republice se konalo ještě několik dalších soutěží.

Jako již tradičně jsme pořádali dětský den pro děti z mateřské školky. Na slavnostech piva jsme na Budějovickém výstavišti dělali ukázky s naší starou technikou. Začátkem léta se u nás konalo výjezdní zasedání Ústřední rady velitelů. Navštívili jsme oslavy sprátených sborů v Litoradlicích, Chrástu, Bechyni a Rudolfově.

Námětové cvičení se konalo 10. července na pile pana Bradáče v Horním Bukovsku. Vyjížděli jsme k několika požárům, technickým zásahům a dopravní nehodě. Museli jsme také několikrát vyjet k odchyту divokých včel, které ohrožovaly naše spoluobčany. Pravidelně jsme absolvovali školení na protiplynovém polygonu a účastnili se cyklického školení strojníků a velitelů.

Valná hromada byla 6. prosince za účasti 50 členů a 16 hostů. V době jejího konání jsme měli 77 dospělých členů a 13 dětí. Na 76 různých akcích jsme celkově odpracovali 2 525 hodin.

Rok 2004 a volby nového výboru

Tradiční bál se tento rok více než vyvedl, navštívilo ho téměř 400 návštěvníků. Museli jsme přidávat stoly a židle všude, kde to jen šlo, aby si hosté měli kde sednout.

V sobotu 6. března se v naší hasičské zbrojnici uskutečnily zkoušky z odbornosti hasiče II. a III. třídy, nejen pro členy našeho sboru, ale i pro spřátelené sbory. Odznak hasiče II. třídy získalo 10 našich členů a zkoušky na hasiče III. třídy úspěšně složilo 6 našich členů. Týden na to jsme se společně s kolegy z Nových Hradů vydali zapůjčeným autobusem z HZS České Budějovice na zájezd do skláren v Janštýně, Hasičského muzea v Přibyslavi a vše jsme zhodnotili ve sklípku v Kyjově. Ke konci léta jsme uspořádali ještě jeden výlet, tentokrát jsme se vydali lodí z Týna nad Vltavou na Orlík. Výletní loď byla plně obsazena a vše se zdařilo. Na akci „hudební léto“ tentokrát přišlo 75 návštěvníků. V sobotu 11. září jsme pořádali pouťovou zábavu, která skončila menší ztrátou. Samozřejmě i v tomto roce jsme zabezpečovali mnoho akcí s naší polní kuchyní, mezi nejzajímavější z nich patřily kvalifikační soutěž CTIF, která se konala v Praze a okresní soutěž dětí, kterých závodilo 380. Další významnou akcí, kterou jsme začali pořádat, je „Bukovské setkání“. Zúčastnili se ho zasloužilí hasiči z našeho okresu a senioři z Dolního Bukovska a přilehlého okolí. Na místním fotbalovém hřišti se u této příležitosti konala soutěž v požárním sportu. Změřit své síly přijelo 16 družstev mužů, 2 družstva žen, 6 družstev starších žáků a 2 družstva mladších žáků.

V soutěži o Pohár svatého Floriána se nám tak nevedlo jako v předcházejících letech a skončili jsme na 7. místě. Na druhou stranu se nám podařilo bez větších potíží vyhrát obvodovou soutěž a na okrese jsme skončili na pěkném třetím místě. Navázali jsme tím na loňský výsledek, kdy jsme se umístili ještě o stupínek výš.

Na valné hromadě, která se konala 4. prosince za účasti 46 členů a 20 hostů byla provedena volba nového výboru na funkční období 5 let. Starostou sboru byl zvolen Stanislav Klika st., velitelem Josef Matouš, místostarostou a kronikářem sboru Josef Holšán, pokladníkem Jiří Zeman a jednatelem Tomáš Pavlásek. Členové výboru jsou Josef Drsek, Stanislav Klika ml., Marie Kliková, Ivana Míchálová, Ladislav Sobota, František Špatný, Jan Vaněk, Martin Víta, Marie Vítová, Vladimír Zeman. Věkový průměr nově zvoleného výboru je 42 let. Sbor má k tomuto datu 61 mužů a 15 žen. Podle zprávy velitele bylo v tomto roce 8 různých zásahů, z toho jsme třikrát museli zasahovat při odchytu nebezpečných vos. Mimo jiné jsme pořádali 11 kulturních akcí. Členové sboru celkem odpracovali během roku neuvěřitelných 4 200 hodin. Podle přednesených informací má okresní sdružení hasičů celkem 9 380 členů, z toho 1 443 žen a 762 mladých hasičů.

Rok 2005, máme nová vrata ve zbrojnici

PV tomto roce jsme přijali dva nové členy. Oba dva jsou kuchaři, a proto se mimo jiné účastní i obsluhy polní kuchyně. V tomto roce zesnul Jan Vaněk. Přišli jsme nejen o zástupce velitele zásahové jednotky, ale hlavně o vynikajícího přítele, který nám bude navždy chybět. Jak je u nás dlouhá léta zvykem, tak jsme i letos pořádali hasičský bál. V pořadí byl 97. a zúčastnilo se ho mnoho návštěvníků. Společně s obecním úřadem Dolní Bukovsko jsme uskutenili několik akcí. Ať už to bylo „Bukovské setkání“, „Neckláda“ nebo tři akce „hudebního léta“, které se konaly po tři soboty v létě a pokaždé na zdejším hřišti vystoupila jiná kapela. Opět jsme s polní kuchyní jezdili po soutěžích, kde jsme zabezpečovali jídlo a pití. Dokonce jsme s ní byli i na oslavách stého založení sboru hasičů v Dobřejovicích. Z provozování této činnosti máme hlavní příjem do naší pokladny. Poděkování si zaslouží všichni, kteří se podíleli na některé z pořádaných akcí a na chodu polní kuchyně. Významné životní jubileum letos slavilo 11 našich členů a každému z nich byl někdo popřát i za hasiče. Někteří z nich si užívají zaslouženého důchodu a někteří se aktivně podílejí na současné činnosti. Naši zástupci byli přítomni na oslavách a schůzích ostatních sborů. V březnu se odstěhoval do Chrástu náš dlouholetý pokladník Jiří Zeman, za kterého byl do výboru kooptován Josef Veishepl. Funkci pokladníka za něj převzala paní Ivana Míchalová. V neděli 3. července se členové našeho sboru zúčastnili svěcení obrazu svatého Floriána v kapličky naproti kostelu. Tento obraz namaloval amatérský malíř ing. Josef Kosil, který se narodil v nedalekém Dyníně a posvěcení provedl Vladimír Vlček. V říjnu začal po krátké odmlce opět fungovat kroužek mladých hasičů s 10 dětmi.

Zúčastnili jsme se také několika soutěží s docela uspokojujícími výsledky. Ve čtyřech soutěžích jsme se umístili na medailové příčce, ale bohužel ani jednou jsme nezmítli. Na zbývajících dvou soutěžích jsme skončili okolo středu závodního pole. I přes nějaké potíže, které nastaly, jsme na každé soutěži útok dokončili a ani jednou jsme nezaznamenali neplatný pokus.

Jako v předchozích letech, tak i letos proběhlo školení členů zásahové jednotky a nezanedbali jsme ani péči o naši techniku. Začátkem roku došlo v požární zbrojnici k výměně vrat za nová, která jsou elektricky ovládaná. V současné době má naše jednotka 25 členů. Letos v listopadu se dva naši členové vyškolili na strojníky v Borovanech na tamním hasičském učilišti. Námetového cvičení jsme se zúčastnili v Hartmanicích. Letos jsme celkově vyjízděli k osmi zásahům. Jednou to bylo námetové cvičení, zaznamenali jsme i planý poplach údajně hořícího automobilu. Technické zásahy jsme absolvovali čtyři a ve dvou případech jsme hasili oheň. Největší akcí byl hořící les v Kopaninách, kde se díky našemu

včasnému zásahu oheň nedostal dále do lesa a nedošlo tak k větším škodám. V měsíci květnu jsme vyčistili místní koupaliště, ale hned vzápětí počasí zkazilo naši námahu. Přišel silný déšť a spláchl s sebou bahno z okolních pozemků a voda byla opět špinavá.

Valná hromada se konala 3. prosince, které se zúčastnilo 45 členů z našeho sboru a mnoho čestných hostů.

Rok 2006, změna ve funkci velitele sboru

Letos jsme pořádali už 98. hasičský bál, který se těšil velké návštěvnosti a celkově se vydařil. Opět jsme vyčistili zdejší koupaliště, aby se místní obyvatelé i návštěvníci odjinud měli kde koupat. Od léta začala na místním hřišti výstavba skladů, na které se společně s námi podílí i obecní úřad a členové TJ Sokol. Jak je již naším zvykem, zabezpečovali jsme s polní kuchyní spoustu soutěží a také akcí společně se zdejším obecním úřadem. Na této činnosti se podílí skupinka přibližně 10 lidí, kde mají hlavní zastoupení takzvané „naše baby“, ale jak jistě víte, jsou to ženy v nejlepších letech a ne jedna z nich vede své děti k tomu, aby se věnovaly hasičské činnosti. Na „Bukovském setkání“ od nás obdržel okresní starosta, bratr Václav Žižka k 60. narozeninám přilbu a husitský palcát. Celkem jsme letos zajistili 13 kulturních akcí. V půlce května se naši členové vydali do Brna na výstaviště, kde se konala hasičská výstava Pyros. A ještě jednou jsme se vydali na výlet, tentokrát do muzea historických vozidel v Pořežanech. V pátek 16. června se ženil náš bývalý velitel Josef Matouš. Byli jsme u toho s naším nově opraveným Klöcknerem, který byl slavnostně ozdoben. V září jsme u příležitosti oslav 100 let založení školní budovy ukázali naši techniku a předvedli několik ukázek ze zásahu. Naši členové se také zúčastnili několika schůzí a oslav založení ostatních sborů a byli jsme i popřát našim pěti členům k významným životním jubileím. Velmi nás zarmoutila smrt plk. JUDr. Josefa Blažka, ředitele HZS a krajského požárního rady. Často se u nás účastnil všemožných akcí a byl naším přítelem.

Letos se naše mužstvo zúčastnilo šesti soutěží, z toho na 2 z nich jsme vykonávali útok i na slabší mašině PS8 a v obou případech jsme dosáhli na medaile. Po loňské přestávce jsme opět ukázali, kdo je nejlepší v obvodě a v Úsilném jsme jasně zvítězili. Ale bohužel v Českých Budějovicích jsme již na tento úspěch nedokázali navázat, skončili jsme těsně pod bednou. Mělo na to vliv i deštivé počasí při štafetě a stovkách, ale na to se nemůžeme vymlouvat. Podmínky měli všichni soutěžící obdobné a může nám být útechou, že se nám zde povedlo zvítězit alespoň v útoku, což u nás nebývá zvykem. Na zbývajících soutěžích jsme se vždy umístili v první polovině. Své ovoce už začíná přinášet i čas věnovaný dětem, je-

jich počet se oproti loňsku zdvojnásobil, ale bohužel soutěže v Dolním Bukovsku se družstvo dětí nezúčastnilo.

Nyní několik slov o zásahové jednotce. V současnosti má 25 členů a po delší době došlo ke změnám v obsazení. Od začátku března přestal pan Josef Matouš vykonávat funkci velitele zásahové jednotky z důvodu změny bydliště a na jeho místo nastoupil Tomáš Pavlásek a jeho zástupcem se stal Stanislav Klika mladší. Tři členové ze zásahové jednotky na vlastní žádost vystoupili a 2 noví do ní vstoupili. V půlce března nám MUDr. Mraček prezentoval velmi zajímavou přednášku o první pomoci. Členové zásahové jednotky se věnovali péči o techniku, především přestavbě CAS 25 na podvozku Š706. Na tomto autě se odpracovalo velmi mnoho hodin, ale výsledek stojí za to. Jako již v minulých letech i tento rok jsme absolvovali mnoho školení a od ledna 2006 máme nově vyškolené 4 mladé velitele a od května 9 nosičů dýchací techniky. Během 16 letošních zásahů jsme se dostali snad ke všemu, co nás může potkat. V devíti případech šlo o technickou pomoc, z toho v šesti případech škodila voda. Dostali jsme se i ke dvěma autonehodám a ani planý poplach nechyběl. Stoh ve Svinech skutečně hořel, ale po příjezdu na místo zásahu nám bylo sděleno, že jde o nahlášené pálení. Abychom nevyšli ze cviku, uspořádali jsme námětové cvičení, na kterém zasahovalo 17 členů zásahové jednotky. Jednou jsme byli povoláni jako záloha k ohni do Neplachova k hořícímu domu a ve dvou případech jsme oheň hasili. Šlo o hořící pohostinství v Kostelci a hořící statek ve Bzí. Oba dva zásahy se udály v noci a současně byly i největšími akcemi, na kterých jsme se podíleli.

Výroční valná hromada se konala 2. prosince za účasti 45 členů a mnoha hostů. Jednatel byl zvolen Josef Stejskal, který byl kooptován do výboru místo Josefa Matouše, který se odstěhoval. Dosavadní jednatel sboru Tomáš Pavlásek byl potvrzen velitelem, i když tuto funkci vykonával již od března tohoto roku. Sbor má 80 členů a 25 mladých hasičů, rozdělených do dvou družstev. V mladší kategorii je 12 dětí a ve starší 13. Obě družstva vedou Vladimír Zeman a Josef Stejskal, ke kterým se letos připojila Hana Nejedlá.

Rok 2007, oslavy 125 let zdejšího sboru

Tento rok jsme pořádali již 99. hasičský bál. Byla to taková zkouška na ten stý, který nás čeká v příštím roce. Navštívilo ho mnoho lidí a všichni se dobře bavili. S novou polní kuchyní, kterou jsme předělávali na jaře, jsme zabezpečili několik akcí, z nichž jasně největší byla oslava 125. výročí založení zdejších hasičů. Ale o tom až později. Zúčastnili jsme se oslav sborů v Ševětíně 15. září a 22. září v Hrdějovicích. Také jsme navštívili valné hromady spřátelených sborů a nezapomněli jsme ani popřát našim členům, kteří slavili svá životní jubilea. V sobotu 30. 6. jsme pořádali již zmiňovanou oslavu 125 let založení SDH Dolní Bukovsko. Tato velká akce se začala plánovat již v zimě a každou chvíli přibyl do této skládačky nějaký kousek. Na plánování a chystání oslav se podílelo mnoho členů a bylo velmi namáhavé vše skloubit tak, aby byl výsledek dle našich představ. Jsem si ale jistý, že tento sobotní den se všem členům a návštěvníkům líbil. Podle ohlasů zúčastněných se tento sobotní den nakonec vyvedl. Poděkování si zaslouží všichni hasiči, kteří na oslavách ukázali něco ze svého umu. Významným hostem byl hejtman Jihočeského kraje Jan Zahradník.

Letos jsme se zúčastnili čtyř soutěží, z toho dvou z nich se slabší mašinou PS 8. V obou případech jsme skončili na bedně. Na obvodové soutěži se nám už tolik nevedlo, i když jsme opět ukázali, že ve stovkách na nás v obvodu nikdo nemá, tak v útoku jsme vzápětí o získaný náskok přišli a to nás stálo vítězství. Na čtvrté soutěži jsme se umístili ve středu závodního pole. Velkým plusem našeho týmu je, že i když dojde k nějakým potížím tak útok dokáže dokončit. Toto byla třetí sezóna v řadě, kdy jsme nezaznamenali neplatný pokus. Nácvik s dětmi se vyvíjí vcelku uspokojivě, je jen otázkou času, než se začnou umisťovat na špici závodního pole. Velké zlepšení je viditelné především u těch menších. Poděkování si zaslouží oba dva vedoucí mládeže paní Hana Nejedlá a pan Josef Stejskal. Naši členové se společně s hasiči z Týna nad Vltavou, Bechyně, Mladé Vožice, Nových Hradů, Zlivi a Hrdějovic vydali do rakouského Lince, kde si prohlédli výrobní haly firmy Rosenbauer – výrobce hasičské techniky.

V lednu jsme přijali jednoho nového člena do zásahové jednotky, takže nyní má 26 členů. Od Jihočeského kraje jsme dostali 2 granty 60 000 Kč a 124 000 Kč na vybavení zásahové jednotky. Věnovali jsme se předělávání automobilu DA 31 na podvozku Avia. Odpracovalo se na ní mnoho hodin, ale bohužel přestavba se stále neblíží ke konci. S loni předělaným automobilem CAS 25 na podvozku Š 706 se naši členové zúčastnili setkání hasičů a hasičské techniky Pyrocar v Přibyslavi. Bylo zde k vidění mnoho aut a i přes nepříznivé počasí se sešlo přes 10 000 návštěvníků. Letos jsme absolvovali 2 námětová cvičení. Jedno jsme na-

plánovali sami, proběhlo v zemědělském objektu v Popovicích a ke konci října jsme byli zapojeni do cvičení Zóna 2007 Temelín. Novinkou od loňské zimy je vyhlášení poplachu pomocí sms zpráv. Členové, kteří nejsou v Dolním Bukovsku, ale pohybují se v přilehlém okolí mohou ještě včas přijet na základnu a na zásahu se podílet. Další výhodou je, že víme, kam máme k zásahu jet a co nás tam čeká. Tento způsob vyhlášení poplachu se nám zatím osvědčil a jsme s ním spokojeni. Celkově jsme zasahovali ve 12 případech. Z toho se jednalo o dvě technické pomoci, odřezávání a odklizení stromu u Neplachova a zasypání a zametání uniklého oleje ve Veselské ulici. Zbývajících 10 zásahů se týkalo ohně. Osm z nich bylo během necelého měsíce v létě, jednou jsme vyjžděli k hašení popelnice a domu, ve dvou případech k uhašení vznícených slepičinců a po třech zásazích jsme absolvovali při likvidaci ohně na poli a v lese. Zažili jsme tři zásahy během jediného týdne a dokonce i dva během jednoho dne! V pěti případech jsme zasahovali mimo náš obvod. A to u obcí Neplachov, Dynín, Třitim, Smilovice a dokonce i u Bechyně v lese Bechyňská Smoleč. Bezpochybně největší a nejdelší zásah nejen za letošek ale od povodní v roce 2002 byl v bezkém lese za Bzím. Celkově jsme zde strávili bez mála 25 hodin. Naše jednotka při tomto zásahu začínala po 14. hodině se dvěma automobily CAS 32 a CAS 25 a pěti členy. V té době jsme jeli na základnu ze zásahu hořícího pole u Třitimi. Po 19. hodině přijela tyto členy vystřídat noční směna. Následující den v odpoledních hodinách došlo k úplnému dohašení požáru. Tento zásah se podepsal na naší technice. Obě dvě auta byla celá podřená.

Výroční valná hromada se konala 1. prosince za účasti 46 členů a 38 hostů. Během roku bylo přijato do sboru 5 mladých členů. Všechny zprávy se nesly v optimistickém duchu, sbor si vede dobře, bylo vykonáno mnoho dobré práce, pracuje se s dětmi, které si připravily mnoho krásných scének a tím nám naši schůzi zpříjemnily. Letos jsme více než kdy jindy ukázali, jak uspořádat nějakou akci, aby se lidé pobavili a v případě potřeby jsou členové naší zásahové jednotky schopni včas a v potřebné míře zasáhnout.

Rok 2008, pořádali jsme stý bál

Letos jsme pořádali jubilejní stý hasičský bál a podle toho jsme přistupovali k přípravám. Nechali jsme udělat ozdobnější pozvánky, vyzdobili sál a objednali honosnější předtančení o dvou částech. Jak je v posledních letech zvykem tak přišlo mnoho návštěvníků a podle ohlasů byli spokojeni. Hlavně již zmiňované předtančení si našlo mnoho obdivovatelů, kteří se po jeho ukončení snažili mladé tanečníky napodobit, a nutno podotknout, že mnohým z nich se to více než povedlo. Na jaře jsme začali s naší polní kuchyní zabezpečovat všemožné akce a na zimu jsme s nimi skončili, celkově jich bylo dvanáct. Za zmínku stojí několik z nich, společně s městysem jsme pořádali „Hudební léto“, kde se sešlo 120 návštěvníků, „Neckýádu“ a 5. ročník „Bukovských setkání“. V září proběhlo v Českých Budějovicích mistrovství republiky HZS ve vyprošťování osob z automobilů, kde jsme zajišťovali občerstvení. Nejvýznamnější hosté nás navštívili v Příbyslavi, kde jsme pod záštitou Hasičské Vzájemné pojišťovny vařili a obsluhovali VIP hosty na druhém ročníku Pyrocaru. Pozitivem je, že letos se k aktivitám spojeným s naší polní kuchyní připojili ve větší míře i mladší členové a vše nemuseli dělat jen ti, kteří to táhli doposud. V květnu jsme uspořádali den otevřených dveří. Děti plnily všemožné úkoly spojené hlavně s hasičskou tematikou a všichni návštěvníci si mohli prohlédnout naši techniku a vybavení. Jen je škoda, že nebyla větší návštěvnost. Jinak jsme se účastnili nejružnějších společenských akcí, oslav a schůzí ostatních sborů a samozřejmě jsme nezapomněli popřát našim členům, kteří slavili životní jubileum. Co se týká soutěží, tak nás naši mladí hasiči malinko předčili jak účastí tak i ve výsledcích. Loni jsem zmiňoval, že je otázka času, kdy se naše děti začnou pohybovat na špici závodního pole, což se v letošní sezóně vyplnilo. Svou zásluhu na tom má hlavně obětavý přístup jejich vedoucích v čele s Hankou Nejedlou. Pokud jim jejich elán a nasazení zůstane, tak v příští sezóně mají na to, aby se na každé soutěži umístili na bedně, nebo v její těsné blízkosti. Pro naši mládež jsme za odměnu o prázdninách pořádali týdenní tábor mladých hasičů v Jaroslavicích. Co se týká soutěží mužstva mužů tak můžeme být s dosaženými výsledky také vcelku spokojeni. Začali jsme na náplavce v Českých Budějovicích, kde se nám moc nevedlo. S mašinou PS 12 došlo k malinkému zaváhání a tak jsme skončili ve středu závodního pole a s mašinou PS 8 ke špatnému naplánování útoku, což nás odsoudilo na umístění těsně pod stupni vítězů. V květnu jsme se vydali na obvodovou soutěž do Bošilce, kde za SDH Dolní Bukovsko závodily dva týmy. Na obvod jsme jeli s jasným cílem zvítězit a postoupit, což se týmu B povedlo. Nikdo na nás nestačil v útoku ani ve stovkách, kde jsme jasně dominovali. Naši tři závodníci, jejichž časy se počítaly, skončili na nejlepších třech místech. Členové týmu

A zaznamenali bohužel neplatný pokus. Bohužel v Českých Budějovicích na okrese se nám na úspěch z obvodu navázat nepovedlo. Po stovkách jsme byli na 5. místě, následný útok nám vůbec nevyšel a ve štafetě jsme museli běžet na jistotu a v úplně jiném složení než při nácviku, protože si při stovce jeden náš závodník vymknul kotník. I tak jsme celkově skončili na pěkném šestém místě, i když jsme měli ambice na medaili. Samozřejmě jsme závodili i před domácím publikem na „Bukovském setkání“, kde jsme po zaváhání skončili ve spodní polovině tabulky. Poslední soutěže jsme se zúčastnili v Týně nad Vltavou s mašinou PS 8. Přesto, že na této soutěži ani tolik nešlo o umístění jako o uctění památky pana Maška, tak se nám povedlo zvítězit, což jsme náležitě oslavili. S naší technikou DA 31 na podvozku AVIA a CAS 24 na podvozku Š 706 jsme se stejně jako loni zúčastnili setkání hasičů a hasičské techniky v Příbyslavi. Letos bylo celý víkend pěkné počasí a tomu také odpovídal počet návštěvníků této akce.

Co se týká zásahové jednotky tak i letos v lednu v ní došlo k nějakým změnám a v současné době je v ní 26 členů, kteří se účastní různých školení a stále více času musí věnovat naší dosluhující technice, aby byla v akceschopném stavu. Nejvíce hodin se oddělalo na zásahovém vozidle DA 31 na podvozku AVIA. Ten se začal předělávat už loni a až letos před začátkem léta se nám přestavba povedla dotáhnout až do konce. Vedení zásahové jednotky naplánovalo námětové cvičení v bývalém školním bytě, kde skutečně hořelo, ale byl to úmyslně zapálený balík slámy. Asi nikdo ze zasahujících hasičů nepoznal, že se jedná o náměták a téměř všichni si toto cvičení chválili. Měli jsme i jeden planý poplach, opět se jednalo o hořící stoh u Svinů a stejně jako před 2 lety, i tentokrát bylo toto pálení nahlášené v Táboře. Skutečných zásahů jsme absolvovali 13. V jednom případě jsme zabezpečili asistenci, aby při vyřezávání stání autogenem v bývalé maštali nedošlo k zapálení objektu. Ve třech případech jsme odřezávali a odklízeli padlé větve a stromy ze silnice. Ve čtyřech případech se jednalo o technickou pomoc, jako na příklad mytí komunikace, odsávání vody a hlavně pomoc při zabezpečení zničené střechy po vichřici Emě. Na zbývajících pěti zásazích jsme hasili oheň, šlo o hořící dům v Sedlíkovicích, halu s uhořelými kuřaty v Popovicích, hořící kousek lesa u Jednot. Ve dvou případech jsme zasahovali na poli. Jednou u Dolního Bukovska, kde jsme oheň uhasili dříve, než přijely ostatní jednotky a podruhé u Dynína, kde jsme zastavili šířící se oheň a společně s ostatními jednotkami pole dohasili, i když zde hašení docela dost komplikovalo vedení vysokého napětí v těsné blízkosti požářiště.

V měsíci říjnu obdrželi vyznamenání „Zasloužilý hasič“ Josef Stejskal a Jiří Zeman, který nyní žije v Chrástu, ale stále patří mezi nás. Valná hromada se konala 6. prosince za účasti 48 členů, v tomto roce byli přijati 2 členové jako vedou-

cí mládeže a jeden člen k nám přestoupil z Horusic. Na valné hromadě dostali Pavel Vondra a hlavní vedoucí mládeže Hana Nejedlá od dětí na památku plaketu s nápisem nejlepší vedoucí. Co víc by si mohli přát, vždyť jejich přístup a činnost ohodnotily děti. Rok 2008 končíme s přáním, aby i léta budoucí byla stejně úspěšná jako tento rok.

Rok 2009, máme nově zvolený výbor

I letos jsme pořádali hasičský bál, sice výzdoba sálu nebyla tak honosná, jako loni, když byl ten stý, ale přesto jsme si dali záležet. Přichystali jsme bohatou tombolu a zajistili pěkné předtančení. Bohužel nepřišlo tolik návštěvníků, jak jsme byli zvyklí z minulých let. Dokonce se neprodala ani všechna tombola, což se nám ještě nikdy nestalo. Přesto si myslím, že ti co náš bál navštívili, si ho užili. Od dubna do října jsme s naší polní kuchyní absolvovali mnoho akcí, celkově jich bylo třináct, což je o jednu víc než loni. Mimo vaření na hasičských soutěžích, jsme ve třech případech zabezpečili jídlo a pití na hasičských oslavách našich kolegů. V Dolním Bukovsku jsme pořádali jednu akci „hudebního léta“, „Bukovské setkání“, na kterém nás navštívil významný host a to starosta celostátního vedení SDH Karel Richter. V neposlední řadě jsme vařili pro hosty na oslavách 100 let založení Tělovýchovné jednoty Sokol Dolní Bukovsko, kde jsme poprvé vyzkoušeli náš nový, velký stan přivezený z Polska. Letos se kolem činnosti s polní kuchyní podílelo docela dost členů. Mělo to tu výhodu, že se mohli vystřídat podle toho, kdo měl na jakou akci čas. Z vydělaných peněz a značného finančního příspěvku společnosti HELUZ cihlářský průmysl v.o.s. jsme si mohli v září zakoupit ojetou devítimístnou dodávku. Budeme jí používat hlavně na dopravu dětí po soutěžích. Letos jsme opět udělali dětský den pro děti ze školky, a mimo to jsme předvedli pěnídlo na dětských dnech ve Svinech, Bzí a u nás v Bukovsku. Všechny děti byly spokojené a z pěny někdy nebyly ani vidět. Jak se tvářily maminky po příchodu dětí domů, to už nevíme. Stejně jako loni jsme i letos uspořádali den otevřených dveří. Děti si zasoutěžily a dospělí se mohli podívat na naše vybavení a techniku. Vzhledem k tomu, že nám vyšlo počasí, tak jsme přivítali mnoho návštěvníků. Naším členům, kteří slavili životní jubileum, došel za hasiče vždy někdo popřát. Samozřejmě jsme se účastnili všemožných společenských akcí a oslav sborů v Lomnici, Žimuticích, Týně nad Vltavou, Vrábči, a Nových Hradech. Ke konci září vyšel v Českobudějovickém deníku článek o Bukovských hasičích. I když se v něm občas objevila nějaká ta malá nepřesnost, tak je dobře, že se o hasičích v novinách píše. Už loni nám děti začaly dokazovat, že čas věnovaný nácviku začíná přinášet své výsledky. Nedávno jsme jim museli pořídit nový

nábytek do klubovny, aby se jim na výstavku vešly všechny ceny ze soutěží. Za odměnu děti jely na výlet do Jihlavy a Pelhřimova, kde se jim moc líbilo. Také soustředění, které se opět uskutečnilo v Jaroslavicích, se setkala s velkým ohlasem. A co se týká všech jejich vedoucích tak si za čas věnovaný dětem zaslouží poděkování. Letos na jaře se domluvili kluci ve věku od 15 do 17 let, že by chtěli začít běhat za hasiče. Když vedoucí mládeže oslovila Tomáše Pavláška, jestli by jim nepomohl s nácvikem, tak okamžitě souhlasil. V té době nevěděl, co ho s nimi čeká a nemine. Do odjezdu na soutěž zbývaly pouhé tři týdny. Většina z nich se s hasiččinou nikdy nesetkala a proto museli začít s nácvikem od základu. Na místní hřiště chodili na dvě až tři hodiny denně, aby toho stihli co nejvíce. V pátek 5.6. se vydali na soutěž do Českých Budějovic, kam jeli hlavně na zkušenou. Soutěžilo se ve stovkách, štafetě, útoku a psaní hasičského testu. V celkovém součtu skončili na třetím místě to, že to bylo ze tří mužstev je naším malým tajemstvím. Co se týká mužů, tak letos jsme se zúčastnili 8 soutěží. Nyní zmíním jen několik z nich. I když máme k dispozici závodníky na složení téměř tří mužstev, máme čím dál větší potíže, abychom složili alespoň jedno. Letos jsme začali na obvodové soutěži v Hartmanicích, kde se místo stovek běhala člunková štafeta. Ta se nám sice moc nepovedla, ale v následujícím útoku jsme dominovali a tím si zajistili celkové vítězství. V Budějovicích na okrese se nám už tolik nevedlo, i když jsme letos chodili cvičit a hlavně běhat. Po stovkách jsme byli na 8. místě, následná štafeta se ani jednomu našemu mužstvu nepovedla a v útoku jsme s časem 29,67 vteřiny skončili na 9. místě. Závodníci na 5. místě měli čas 29,10 vteřiny, což znamená, že od pátého místa nás dělilo pouhých 57 desetin sekundy. V celkovém umístění jsme tak skončili na chvostu závodního pole. Na soutěži v Týně nad Vltavou, Memoriálu pana Maška, se nám povedlo obhájit loňské vítězství, i když jsme tam jeli s velmi omlazeným týmem. Jen tak pro zajímavost, vedoucí týmu za hasiče odběhal víc soutěží, než činí součet absolvovaných soutěží zbylých šesti závodníků. Před domácím publikem se nám tolik nevedlo, i když za nás běžely dva týmy. Po 5 sezónách jsme zaznamenali neplatný pokus a tým A po zaváhání skončil na 6. místě. V PS osmičkách nás Křenovice předběhly o 2 setiny sekundy a tím pádem nás odšouply z medailového umístění.

Loni úřad městyse zakoupil ojetý vůz Nissan pro zásahovou jednotku. Používáme ho k převozu polní kuchyně a hlavně při zásazích jako je ořezávání větví a podobně, ke kterým jsme doposud museli jezdit s Avii. Hned po jeho přivezení jsme se pustili do jeho předělávání. Asi před měsícem jsme toto auto nastříkali, ale stále na něm máme co dodělat. Od letošního ledna máme v zásahové jednotce 27 členů, kteří absolvují mnoho školení a starají se o naši techniku, aby byla v akceschopném stavu. Na námětové cvičení nás letos v dubnu pozvali naši ko-

legové z Týna nad Vltavou. Údajně hořela budova v bývalém vojenském objektu. Jednou jsme měli planý poplach, mělo jít o odsávání vody v Dolním Bukovsku. Skutečných zásahů bylo 20, z toho 7 technických pomocí jako asistence při nehodě, čištění kanalizace, mytí vozovky a podobně. Ve dvou případech jsme byli jako záloha na místě a to v lese u Mažic a v Neznašově u hořící bytovky. Při povodních jsme pomáhali odsávat vodu v obcích Ševětín, Mazelov a Vitín. V Týně jsme se podíleli na vyhledávání osob v hořícím pečovatelském domě. U obce Želeč jsme dováželi vodu k likvidaci ohně na místní skládce. Ve čtyřech případech jsme vyjeli k hašení stohu. Deset dní před Vánocemi jsme hasili stodolu v Dolním Bukovsku, kde je umístěna všechna obecní technika. Díky včasnému nahlášení se povedlo oheň zastavit ještě před tím, než spáchal větší škodu. Jednou jsme hasili hořící kompost v bývalém hnojišti u Radonic. Největší a nejkomplikovanější zásah jsme letos měli při hašení skladáku plného velkých balíků sena a slámy v Radonicích, kde celkem zasahovalo pět jednotek. Bylo zde nebezpečí, že díky vysoké teplotě může dojít k poškození statiky stavby. Nejsmutnější na tom je, že tuto stavbu někdo úmyslně zapálil. Všechny zmiňované balíky bylo nutné pomocí čelního nakladače Manitou vyvozit ven a zalít vodou. Naše jednotka při tomto zásahu použila na hašení přibližně 250 m³ vody.

Mimořádná valná hromada proběhla 31. října za účasti 39 členů. Byl stanoven počet členů výboru na 13 a členů revizní rady na 3. Byli přijati 4 noví členové. Také bylo rozhodnuto, že dlouhodobě nečinným členům bude zaslán dopis o přeřazení z činných do přispívajících členů a jejich roční příspěvek se navýší na 500 Kč. Poté proběhly volby nového výboru. Z 16 kandidátů bylo zvoleno těchto 13 členů výboru: Klika Stanislav st. jako starosta sboru. Náměstkem starosty se stal Holšán Josef, velitelem sboru Pavlásek Tomáš, hospodářkou Míchalová Ivana, strojníkem sboru Klika Stanislav ml., Emmer Michal, Kliková Marie, Nejedlá Hana, Stejskal Josef, Špatný František, Víta David, Vítová Marie a Vondra Pavel byli ustanoveni jako členové výboru. Kontrolní a revizní rada byla zvolena ve složení: Korbelová Alena, Kukačková Jarmila a Víta Miroslav.

V sobotu 5. prosince se konala naše Výroční valná hromada za účasti 45 členů a zástupců z 10 spřátelených sborů. Zprávy starosty, velitele, hospodářky i vedoucích mladých hasičů byly plné optimismu a radosti z dobré práce. Během valné hromady 2x vystoupili mladí hasiči s pěkným zábavným programem. Na závěr je třeba poděkovat těm členům výboru, kteří skončili své volební období a všem členům nového výboru popřát, aby byli stejně úspěšní jako výbor minulý.

Rok 2010, dostali jsme zásahový automobil LIAZ

I letos jsme pořádali hasičský bál a vzhledem k tomu, že sponzoři ubývají, museli jsme do tomboly dokoupit několik cen, aby naši návštěvníci byli s výhrami spokojeni tak jako tomu bylo v letech minulých. I když bylo v den konání plesu v okolí mnoho společenských akcí, tak na náš ples přišlo téměř 300 návštěvníků. Musíme se přiznat, že tolik hostů jsme ani nečekali. Za odměnu jsme těm, kterým se ve 3 hodiny, když měl být konec bálu, ještě nechtělo jít domů, připlatili kapelu na ještě jednu hodinu. Poslední pořadatelé odcházeli ze sálu před pátou hodinou ranní.

S naší polní kuchyní jsme opět zabezpečovali spoustu akcí, zejména soutěží a oslav založení našich spřátelených sborů. V sobotu 7. srpna byla na Horním Bukovsku akce předvádění starých stříkaček, na které jsme se také podíleli. Účast byla slušná, ale atmosféru bohužel kazil vytrvalý déšť. Největší zátěž zažili naši členové i polní kuchyně o posledním víkendu v květnu v Českých Budějovicích, když jsme vařili na soutěžích. V sobotu dětem na stadionu Slavie a v neděli ženám a mužům na stadionu SKP. Celkem jsme během těchto dvou dnů usmažili více než 700 řízků. Vybavení k polní kuchyni od letošního roku vozíme na předělané káře, která sloužila k převozu osobních aut. Tu jsme si zakoupili v zimě a přestavěli jí dle svých představ. Hlavní výhodou je, že všechno potřebné vybavení na ní může zůstat naložené. V polovině léta jsme opět pořádali jednu akci „hudebního léta“. Vzhledem k nepříznivému počasí jsme vyjeli se zásahovými vozidly a hudební skupina Klídek vystupovala v garážích na jejich místě. Již po 7. se začátkem září uskutečnilo Bukovské setkání, díky slunečnému počasí se sešlo mnoho závodníků i návštěvníků, kteří se dobře bavili. Naši zástupci se zúčastnili mnoha schůzí a oslav ostatních sborů. Jednatel sboru Josef Stejskal společně s námi oslavil v hasičské zbrojnici 70. narozeniny a při této příležitosti mu byla udělena medaile svatého Floriána.

Dětem z mateřské školky jsme uspořádali dětský den, letos jich pod vedením učitelek přišlo bezmála 60. Mohly vidět hasiče oblečeného v chemickém, nehořlavém i v klasickém zásahovém obleku a ukázkou skutečného zásahu na hořící balíky slámy. Toto vše ale předčila hasičská pěna, kterou jsme dětem udělali, a ony v ní mohly pobíhat a skotačit. Ještě jednou jsme se podíleli na dětském dni a to ve Svinech, kde jsme předvedli zásah na hořící automobil a samozřejmě nemohla chybět naše pověstná pěna. Během dne otevřených dveří nás letos navštívili mladí hasiči z Týna nad Vltavou společně se svými vedoucími. Co se týká našich mladých hasičů, tak letošní sezóna byla zatím tou nejúspěšnější, jakou zažili. Za čas věnovaný nácviku začali sklízet zasloužené ocenění. Mimo úspěchů na soutě-

žích sklízeli chválu i při vystoupeních na různých společenských akcích. Jako například bylo setkání delegátů v Českých Budějovicích, kde přítomným hasičkám a hasičům vehnaly slzy do očí. Naše velké poděkování si zaslouží všechny děti a jejich vedoucí manželé Hana a Vladimír Nejedlý. Odměnou za jejich úsilí jim bylo týdenní soustředění ve Chválkově, které se uskutečnilo ke konci léta.

Mužstvo mužů se zúčastnilo pouze třech soutěží a ani na obvodovou soutěž jsme se nevydali. Ve dvou případech skončili naši závodníci hned za vítězem a před domácím publikem na Bukovském setkání na pěkném 6. místě. Letos za bukovské hasiče začalo běhat po delší odmlce i mužstvo žen, složené převážně z maminek našich dětí. Na to, že začínají, se jim vede velmi dobře. Umístili se už i na stupních vítězů.

V zásahové jednotce máme od letošního ledna 25 členů, kteří musí absolvovat mnoho školení, aby i nadále mohli v případech potřeby vyjíždět k zásahům. Co se týká vybavení zásahové jednotky, tak letošní rok byl v tomto směru úspěšný. Ke konci ledna jsme na našem nejvytíženějším automobilu CAS 32 na podvozku Tatra 148 nechali předělat jednotlivé boxy na vybavení dle našich představ. V úterý 12. října jsme dostali automobil LIAZ K 101, CAS-25. I přes jeho stáří 24 let nám velmi pomůže. Sice tento automobil není nejnovější a jeho stav odpovídá době, po kterou byl používán, ale nejspíš to byla naše poslední šance, jak si pomoc k něčemu lepšímu. O tom, kdo tuto CASKU z hasičského učiliště Borovany dostane přidělenou, jednali na ředitelství HZS České Budějovice. Z mnoha zájemců zvolili nás. Je to dlouhodobé ocenění naší činnosti. Všichni, kteří se v posledních letech podíleli, nebo stále podílejí na chodu místního hasičského sboru, mají na přidělení automobilu svůj zásluhu. Ať už se jedná o aktivní přístup členů zásahové jednotky při zásazích, nebo nasazení členů sboru při ostatních akcích. Na Liaze se nejzákladnější věci nechaly opravit už letos, jak bude předělávání vypadat v budoucnu, záleží na tom, kolik budeme mít k dispozici finančních prostředků. Letos jsme celkově absolvovali 11 zásahů. Většinou šlo o technickou pomoc. Jednou jsme vytahovali automobil z příkopu u Dolního Bukovska, likvidovali uniklý olej z jeřábu a pomohli majiteli otevřít vchod do domu. Ve třech případech jsme byli odchyty obtížný hmyz a odsát vodu. Ať už to bylo z laguny, ze sklepa, anebo ze studně kvůli závadě. Společnosti VAK jsme byli natlakovat vodovodní řád u obce Hvozdno. V dubnu jsme uspořádali povedené námětové cvičení. Bohužel ani letos se nám nevyhnul velký oheň. Ve středu 29. září jsme vyjeli k zásahu do obce Popovice. Už při výjezdu nad Dolní Bukovsko se nám naskytl děsivý pohled. Stodola v Popovicích byla v plném ohni. I přes to, že jsme se na místo zásahu dostali za 8 minut od vyhlášení poplachu, nešlo už oheň zastavit. Soustředili jsme se na to, aby nezačala hořet i vedlejší budova, kde byl ustájen dobytek. Na místě

společně s námi zasahovaly ještě další dvě jednotky hasičů. Členové naší jednotky byli na místě zásahu celou noc, celkově 11 hodin.

Výroční valná hromada se konala 4. prosince za účasti 50 členů, dále zástupců spřátelených sborů, okresního sdružení, okresní kontrolní komise, našeho městyse, školy, AGRO družstva a cihelny HELUZ cihlářský průmysl v.o.s. Zprávy velitele, pokladní a vedoucí mládeže se nesly v optimistickém duchu. Naši mladí hasiči nám předvedli zábavný program pojmenovaný „Čertovize“. Za členy bylo přijato 6 žen a 1 muž.

Rok 2011 děti mají novou klubovnu

Na jaře jsme svépomocí na místním hřišti začali budovat našim dětem klubovnu ze dvou stavebních buněk, které byly původně používané v Příbyslavi jako ubytovna. Všechno co se zde udělalo, jsme platili z vlastních peněz vydělaných převážně na akcích s polní kuchyní. O činnosti dětí by se nechalo jednou větou říct, že jsou to pašáci. Víceméně na každé soutěži, kde děti byly, bojovaly o stupně vítězů. Ne vždy se jim to sice povedlo, ale kdokoliv z místních hasičů by měl být na naše děti pyšný. Samozřejmě, že za velmi povedenou sezónu si zaslouží velké poděkování i všichni jejich vedoucí, kteří se jim věnují a bez jejichž pomoci by děti těchto výsledků nedosáhli.

Co se týká soutěží dospělých, tak muži i ženy dosáhli také celkem uspokojivých výsledků, na všech soutěžích, které absolvovali. Nebylo výjimkou, že se umístili i na bedně. Ženám se bohužel nepovedlo napodobit muže a postoupit z obvodové soutěže v Úsilném. Chlapi se na tuto soutěž vydali ve slepené sestavě, ale ukázalo se, že někdy je důležitější nasazení než umění a zkušenosti. Soutěžilo se ve dvou disciplínách, a to v člunkové štafetě, ve které jsme jasně dominovali a v útoku, kde nás předběhli kolegové z Dynína. S celkovým součtem umístění se stáváme jasnými vítězi a postupujeme. V Českých Budějovicích se nám už ale tolik nevedlo. Po stovkách, kde se počítá 6 nejlepších časů, máme součet 137 vteřin, což je necelých 23 vteřin na jednoho závodníka. Následný útok se nám vůbec nepovedl a tomu odpovídá i výsledný čas 36 vteřin. Oproti tomu štafeta nám vyšla, i když jsme byli nuceni složit na ní jen jeden tým místo původně plánovaných dvou. Vedoucí mládeže museli odjet, aby stihli začátek soutěže se svými svěřenci. Spojení dvou mladých a dvou zkušených závodníků se nám vyplatilo. S časem 62,5 sekundy jsme v této disciplíně našli jen jediného přemožitele. V celkovém pořadí končíme na 7. místě. Sice pamatujeme časy, kdy jsme na okrese bojovali o umístění na bedně, ale když vezmeme v úvahu, že moc nechybělo a málem jsme ani nejeli na obvodovou soutěž, můžeme toto umístění považovat za

úspěch. Nemá cenu používat slůvko kdyby, ale v tomto případě si ho neodpusťm. Kdybychom zaběhli útok do nějakých 26 vteřin, což normálně zvládneme, tak jsme mohli být celkově i na třetím místě.

S polní kuchyní jsme zabezpečovali mnoho akcí. V Přibyslavi na Pyrocaru jsme vařili VIP hostům. Zvládli jsme pomoc i ostatním sborům při všemožných oslavách a samozřejmě jsme se předvedli i doma například při „Bukovském setkání“. Na velké množství vybavení, kterým disponujeme, nám byla letos postavena zděno-železná přístavba. Plány na tuto stavbu byly zhotoveny již před čtyřmi lety. Během posledních třech let jsme každoročně žádali o dotace na její výstavbu, ale bohužel vždy marně. Na konec tuto stavbu zainvestoval Městys. Zúčastnili jsme se mnoha oslav i schůzí spřátelených sborů a samozřejmě i obvodových schůzí v Hosíně. I v tomto roce jsme uspořádali den otevřených dveří. Svou návštěvou nás poctili mimo jiné i senioři z Dolního Bukovska a přilehlých osad. Podle jejich slov se jim u hasičů moc líbilo. Na dětský den jsme opět pozvali děti z mateřské školky. Jak již bývá zvykem, jejich největším zážitkem bylo svezení v hasičském autě a hlavně dovádění v nefalšované hasičské pění. Na sobotu 22. října byla svolána mimořádná členská schůze do hasičské zbrojnice za účasti 35 členů. Byly přijaty 2 členky, jeden nový člen a jeden člen do našeho sboru přestoupil z Kožlan u Plzně. Na schůzi byl podán návrh na zvýšení členských příspěvků. Po diskuzi byla schválena výše příspěvku 200 Kč. Dále zde bylo projednáno, že oslavy 130 let založení SDH Dolní Bukovsko se budou konat v měsíci červnu roku 2012.

Co se týká zásahové jednotky, tak složení zůstalo stejné jako v loňském roce, měli jsme k dispozici 25 členů, kteří museli absolvovat mnoho školení. Na zásahovém vozidle Liaz se během letošního roku povedlo udělat mnoho úprav. Přes zimu jsme pomocí vlastních sil namontovali zakoupený naviják na tažné lano o síle 8 tun a v lednu jsme úspěšně absolvovali technickou prohlídku. Když byla Liazka vybavena natolik, aby se s ní dalo jezdit k zásahům, přišlo na řadu jednání, kterého automobilu se zbavíme. Po dlouhých debatách a uvažování padla volba na zásahové vozidlo CAS 24 na podvozku Š 706 s dlouhou kabinou. Toto vozidlo putovalo včetně vybavení do obce Ostředek, nacházející se ve středních Čechách nedaleko Benešova. Peníze získané z prodeje tohoto vozidla byly použity na vybavení Liazky. Na toto auto nám také hmotně i finančně přispěly dva větší podniky nacházející se v Dolním Bukovsku. Byla to cihelna HELUZ cihlářský průmysl v.o.s. a zdejší zemědělský podnik AGRO družstvo Dolní Bukovsko, za což jim touto cestou ještě jednou děkujeme.

Letos jsme námětové cvičení uspořádali ve sklepě místní základní školy. Všechny děti byly velmi zklamané, když zjistily, že se jedná o námětové cvičení

a ne o skutečný požár. A že následující den budou muset jít opět do školy. Klasických zásahů jsme absolvovali 16. Technických pomocí bylo 9, z toho 8 v našem obvodu a 1 mimo něj. Tři zásahy jsme si připsali při čištění kanalizace a to jedenkrát ve Hvozdně a dvakrát v Dolním Bukovsku. Po dvou zásazích jsme měli při odchytu obtížného hmyzu opět v Dolním Bukovsku. Jednou jsme odklízeli následky po bouři v Dolním Bukovsku a přilehlém okolí. V Zálší jsme byli jako technická četa zabezpečit závody automobilů. Jedenkrát jsme odsávali vodu ze sklepa v Dolním Bukovsku. V sedmi případech jsme se podíleli na hašení ohně. Zde je situace opačná, pouze při dvou zásazích, kdy jsme vyjeli hasit navezené větve k čističce odpadních vod v Dolním Bukovsku, jsme zasahovali v našem obvodě. Zbylých 5 zásahů bylo mimo pole naší působnosti. Jako záloha na místě jsme byli u třech zásahů. Konkrétně v Bečicích, kde hořel sklad pilin, dále u Soběslavi, kde na několika místech došlo k zapálení zábřežku okolo kolejí kvůli technické závadě na železničním vagónu a v Mažicích, kde hořel rodinný dům. U vodního díla Hněvkovice jsme hasili pozemek kolem chaty, k jehož zapálení došlo z nedbalosti. K tomuto zásahu jsme naposledy vyjeli s vozidlem CAS 24, které jsme později prodali. Největší letošní zásah jsme zažili ve Třitimi, kde hořela stodola. Téměř po celou dobu zásahu bylo nutné používat dýchací přístroje, což nás stálo dost sil. Z půdy jsme museli sházet větší množství balíkovaného sena. Společně s našimi členy tam zasahovali také hasiči z Týna nad Vltavou a Kostelce.

Výroční valná hromada se konala 10. prosince za hojně účasti hostů z místních podniků a okolních sborů. Funkcionáři našeho sboru hodnotili činnost jako velmi dobrou jak u dospělých tak i u mládeže. Ať jim to vydrží! K 31. 12. 2011 máme v našem sboru dva nositele řádu „svatého Floriána“ a to starostu sboru Stanislava Kliku staršího a místostarostu Josefa Holšána staršího. Nositelem vyznamenání „Zasloužilý hasič“ se u našeho sboru mohou pyšnit tři členové: Josef Holšán starší, který je místostarostou, Josef Stejskal, který působí jako jednatel sboru a Jiří Zeman, bývalý pokladník našeho sboru.

Rok 2012, 130 let sboru

Od začátku roku došlo v zásahové jednotce sboru dobrovolných hasičů Dolního Bukovska k několika změnám. Dosavadní velitel zásahové jednotky Tomáš Pavlásek si se svým zástupcem Stanislavem Klikou mladším prohodili funkce a od 1. ledna 2012 je velitelem zásahové jednotky Stanislav Klika mladší a Tomáš Pavlásek je jeho zástupcem. Tři členové se rozhodli pro ukončení činnosti v zásahové jednotce, ale jejich místa se nám už povedlo nahradit. Aktuální složení zásahové jednotky, která má pro rok 2012 26 členů je následující: Bořuta Jan, Cihla Roman, Drsek Josef, Emmer Michal, Frölich Roman, Chroust Jan, Jindra Daniel, Klika Aleš, Klika Stanislav ml., Klika Stanislav st., Kukačka Václav, Mach Petr ml., Mach Petr st., Míchal Jan st., Pavlásek Tomáš, Pavlíček Miloslav, Peterka Jaroslav, Podráský Radek, Sobota Ladislav, Špatný František, Tůma Václav, Víta David, Víta Martin, Víta Miroslav, Vondra Pavel a Vořech Stanislav.

Do půlky května jsme již třikrát museli vyjet k zásahu. V Dolním Bukovsku jsme v březnu hasili větve a starou trávu u rodinného domu. U Horusic jsme hasili prostor mezi tratí a hlavní silnicí E 55. Třetí zásah byl u Mažic, kde někdo zapálil hromadu větví a členové naší jednotky působili jako záloha na místě. Naši strojníci i velitelé absolvovali ke konci dubna cyklické školení na stanici HZS v Týně nad Vltavou.

Co se týká ostatního dění u hasičů tak v lednu jsme se zúčastnili dvou valných hromad, a to v Dyníně a v Albrechticích nad Vltavou. V sobotu 18. 2. se uskutečnil již 104. hasičský bál. Jeho přípravy probíhaly zhruba s měsíčním předstihem a opět jsme vsadili na osvědčenou a tradiční bechyňskou kapelu Keramička. Sice jsme neměli plný sál, ale moc volných míst nezůstalo. Ve tři hodiny ráno, když měl být už konec, jsme se rozhodli zhruba pro stovku hostů ještě jednu hodinu připlatit a tak poslední z nás opouštěli sál po půl páté. Ve středu čtrnáctého března se naši zástupci zúčastnili obvodové schůze v Dyníně. V půlce dubna se pět našich členů vydalo do Bechyně, kde se podíleli na předělávání budovy, která bude v budoucnu sloužit jako hasičské muzeum. Poslední sobotu v dubnu byli svoláni naši členové na mimořádnou valnou hromadu. Hlavním bodem jednání byly přípravy oslav 130 let založení zdejšího sboru. Samozřejmě i letos jsme pořádali den otevřených dveří. I když těsně před začátkem této akce poprchávalo, tak se počasí na konec umoudřilo a vysvitlo sluníčko. Na státní svátek 8. května jsme po roční pauze čistili požární nádrž, která slouží jako místní koupaliště.

V sobotu 12. května se soutěžní družstva žen a mužů vydala do Bošilce, kde se letos konala obvodová soutěž spojená s oslavami 110 let založení tamního

sboru. Ženy soutěžily pouze v požárním útoku, ve kterém skončily na druhém ještě postupovém místě. Muži navíc museli absolvovat člunkovou štafetu 4x 100 metrů, ale bez bariéry a kladiny kvůli nepříznivému počasí. Naše družstvo bez větších problémů ovládlo obě dvě kategorie a zajistilo si postup. Je to poprvé v novodobé historii, kdy na okrese budeme mít zastoupení v obou dvou kategoriích mladých hasičů, žen i mužů.

Již od roku 1988 po současnost je starostou sboru náš kolega pan Stanislav Klika starší, od března 2006 začal funkci velitele sboru vykonávat Tomáš Pavlásek. Ve stejné době byl jednatelem jmenován Josef Stejskal. Pokladní sboru je od začátku roku 2005 Ivana Míchalová.

Tímto končí dosavadní tak pestrá historie našeho sboru. Jak předchozí kapitoly zaznamenávají, tak i náš spolek provázejí léta úspěchů s léty úpadku, ale nikdy se nestalo, aby náš sbor nesplnil svojí základní povinnost, která je Bližnímu na pomoc!

Sbor vedli

Starostové sboru

1908 - 1928
František Malecha
1928 - 1942
František Šoukal
1942 - 1951
Adolf - Malech
1951 - 1953
František Štrba
1953 - 1957
Jan Žahour
1957 - 1960
František Štrba
1960 - 1974
Jan Žahour
1974 - 1976
Josef Vejvoda
1976 - 1982
Josef Pavlíček
1982 - 1988
Jaroslav Tůma
Od 1988
Stanislav Klika

Velitelé

1882 - 1908
Jan Panský
1908 - 1913
František Malecha
1913 - 1922
Jan Růžička
1922 - 1930
František Kubeš
1930 - 1945
Josef Struska
1945 - 1946
Josef Trnka
1946 - 1947
Sbor neměl velitele
1947 - 1950
Jaroslav Pokuta
1950 - 1960
Josef Vejvoda
1960 - 1962
Jan Kukačka
1962 - 1974
Josef Vejvoda
1974 - 1979
Josef Malecha
1979 - 1991
Jan Tátovský
1991 - 1999
Vladimír Zeman
1999 - 2006
Josef Matouš
Od 2006
Tomáš Pavlásek

Jednatelé

1882 - 1898
Nejsou známy
1898 - 1900
František Pokorný
1900 - 1902
Ant. Mostecký
1903 - 1907
Josef Klimeš
1908 - 1912
František Kopeček
1913 - 1922
Frant. Kubeš
1922 - 1930
Adolf Malecha
1931
Jan Trs
1931 - 1938
Josef Jabůrek
1939 - 1950
Jan Kopeček
1950 - 1951
Karel Šoukal
1951 - 1952
Jan Louka
1952 - 1953
Jan Hůna
1954 - 1966
Frant. Chlaň
1966 - 1991
Josef Holšán
1991 - 1996
Jan Míchal
1996 - 2004
Miroslav Rangl
2005 - 2006
Tomáš Pavlásek
Od 2006
Josef Stejskal

Historická data sboru

- 31. prosince 1882 založení sboru
- 1883 zakoupení 1. čtyřkolové stříkačky
- 1899 zakoupení 2. stříkačky
- 1932 pořízení sborového praporu
- 1946 přidělen Klöckner ve velmi špatném stavu
- 1967 přidělení automobilové stříkačky Praga RN
- 1972 zahájení výstavby současné hasičské zbrojnice
- 1972 přidělen nový Klöckner typ 4001 rok výroby 1971
- 1973 dokončena výstavba hasičské zbrojnice
- 27. května 1973 slavnostní otevření zbrojnice
- 1978 obdržení starší autocisterny Š 706
- 1980 starší Klöckner dosloužil
- 1984 obdržení nové autocisterny Š 706
- 1984 Praga RN dosloužil
- 1988 generální oprava praporu
- 1989 obdržení Tatry
- 1990 přidělení nové Avie A 31 – DVS 12
- 2008 zakoupení ojetého vozu Nissan pro zásahovou jednotku
- 2009 zakoupení ojeté devítimístné dodávky
- 2010 obdržení automobilu Liaz K 101 – CAS 25 rok výroby 1986
- 2011 vybudování svépomocí klubovny pro děti na místním hřišti
- 2012 dokončení přístavby garáže vedle hasičské zbrojnice

Mladí hasiči

Dlouho jsem přemýšlela o tom, jak začít psát tento článek, jak vměstnat pár let do pár řádků, jak vybrat to nejkrásnější a nejlepší... Všechno bylo krásné a nejlepší...stálo to za slzy, stres i beznaděj...neboť to převážil pocit, že nic není zbytečné, vše má svůj smysl. Za maličký úspěch to stojí...za radost...odhodlání ... snad..

Tak jako je pan starosta srdce a centrální mozek celého našeho sboru - těla, jež tvoříme my ostatní, tak jsou mladí hasiči plícemi. Vdechují kyslík, jsou jako čerstvý vítr, který přináší novou naději, že po nás ještě něco bude pokračovat..., že naše práce nebyla marná a zůstane uchována i pro další generace. Přináší rozruch a někdy je těžké odolat jejich upřímnému zápalu a náboji, jimž srší. To jak se dokážou nadchnout a bojovat do posledního dechu. To nám o pár let starším už bohužel chybí.

Nevím, jak dlouho ještě člověk dokáže vzdorovat ať tomu nebo onomu, ale práce s mládeží se nejen vyplatí, měla by být stále udržována a podporována. Často se mě lidé ptají „Proč to vlastně děláš? Vždyť to nikdo neocení.“ A já s oblibou odpovídám: „Protože dělám něco pro společnost, oni jsou budoucnost a když do nich nic nevložíme, nic po nás nezůstane a věřte, že ony samy to chápou mnohem lépe než dospělí, jen je to někdo musí naučit, stejně jako to učili nás.“

Dítě potřebuje pochopení, nějaký řád a motivaci. Chtějí někam patřit, být něčeho součástí a cítit, že nejsou všem lhostejní. U nás jsou součástí sboru a jsem za to velmi vděčná, protože i to, že je uznáváme jako platné členy, zúčastňují se veškerého dění, to nám velmi usnadňuje naši práci i konečný výsledek. Věřme jim a oni se budou snažit být nejlepší.

Částí mého života jsou již šest let, prožili jsme možné i nemožné, každý je jiný, každý má své problémy, ale jako celek tvoříme tým. Tým s obrovským srdcem, které pulsuje a neustále hrozí, že dojde k přetlaku a vybuchne. Začínali jsme z něčeho a z ničeho. Něco tu bylo, mnoho jsme museli vybudovat postupně. První dresy, první krůčky vpřed, vzájemné se učení, nejprve za pomoci dosavadního vedoucího pana Stejskala, který vedl i mé první krůčky ještě ve starších žákyních a dorostu. Tehdy jsme byly pouze dívčí tým, který měl mnoho úspěchů. Snad tohle mě přivedlo po letech znovu k téhle práci. Hasiččina zůstává v člověku celý život, stačí slyšet burácivý zvuk mašiny a cítit vůni benzínu. Znovu jsem si osahávala, co je rozdělovač, jak se liší céčko od béčka... Postupně jsem se zdokonalovala tak, že dnes již vybírám nářadí podle parametrů a vlastností a ne co přijde pod ruku, v domněnku, že jsem rozluštila nejtěžší hádanku světa. Nejvíc jsem se učila od dětí.

Posouvali jsme se pomalu dál, začínali na chvostě, outsideři, od kterých nikdo nic nečekal. První výsledek, který mi utkvěl v paměti, kdy jsem se účastnila obvodové soutěže jako vedoucí, zněl 11. místo. Obrovské zklamání v dětských tvářích, mě přesvědčilo, že touhle cestou nepůjdeme. Pořád jsme poslední, zaslechla jsem zezadu a protože neumím dělat věci jen napůl, ale buď naplno nebo vůbec, pustili jsme se do boje se vteřinami, s fyzickou a dalším. Ze začátku jsme měli cíl neskončit poslední, později se naše meta postupně posouvala. Mít cíl je velmi důležité a není dobré si od začátku klást vysoké cíle, aby zklamání nepřevážilo odhodlání. I když jsme se občas špičkovali, věděla jsem, že ještě ne, ještě to nepůjde. U požárního útoku jsme začínali na 40 - 50 vteřinách. Když jsme se dostali na 34, byli jsme šťastní, dalších 10 vteřin nám vyneslo nějaký ten pohár. To už za to stojí. Překročit magickou hranici 20 vteřin nám trvalo několik let, poprvé se nám to podařilo na Bukovských setkání 19.97, tohle nás nakoplo, ono to jde. Dnes už máme osobní rekord 15.30 s. a cíl 14 vteřin, cítíme, že je to již na spadnutí a to je správný adrenalin. V novodobé historii se nám letos poprvé podařilo postoupit se staršími žáky do krajského kola Plamene v Bechyni, kde budeme bojovat za Českobudějovický okres o postup na republiku!

Nehorší byla pravidla, kolikrát jsme dostali zbytečné trestné body z nevědomosti, ale chybami se člověk učí. Mé oblíbené rčení zní 1 závod = 10 tréninků. Mnohokrát se nám to potvrdilo.

Za těch 6 let společného soužití, jsme toho prožili hodně a tak jen vyjmenuji něco z naší činnosti. Ze společných akcí jsme spolu prožili několik letních táborů, soustředění, různých vystoupení i výletů. A bezpočet závodů po celé republice. Největším úspěchem je již dvojnásobné vítězství v Českobudějovickém dvojboji - seriálu soutěží, dvojnásobná účast v kategorii dorostu - jednotlivci na MČR, dvojnásobné vítězství na Bechyňském sedmiboji, atd. Bezpočet vystoupení na různých akcích. Naše kulturní vystoupení na Hasičském sjezdu sklidilo veliký úspěch, tančíme, zpíváme, hrajeme divadlo. Když je potřeba, přiložíme ruku k dílu. Zaměřujeme se na práci s mládeží již od přípravky od 4 let až do dorostu 18 let. Přípravka slaví své úspěchy s vystoupením IronFireman baby (železný hasič), nejdále se předvedli na Domažlickém náměstí na Festivalu přípravek nebo v Příbrami na TFA. Účastníme se i literární a výtvarné soutěže Požární ochrana očima dětí, kde také slavíme úspěchy, několikrát se naše děti umístily v krajském kole. Největším zážitkem jsou letní tábory a soustředění, již jsme byli Robinsony, Vikingy, čaroději nebo osidlovateli Divokého západu, pořádáme i výlety například úzkokolejkou do Kamenice. Pořádali jsme Den otevřených dveří, zajišťovali Drakiádu a pořádali Slet čarodějnic. Společné zážitky zaznamenáváme v kronice i webových stránkách.

Jsme skvělý tým, a co nemají děti v nohách, to mají v srdci. A to je velký hnací motor. Některé týmy nám závidí, jak držíme pohromadě a jak mezi sebou spolupracujeme. Můžete být na naše děti hrdí, vždyť jsme známí už na mnoha místech naší republiky a všude reprezentují náš sbor opravdu poctivě. Je to krásná práce, když je člověk nemusí do ničeho honit, protože chtějí sami. A to je v dnešní době opravdu obdivuhodné, místo, aby seděli u počítače, prohání se po hřišti a s těžkým srdcem nesou, když nemáme nějakou soutěž. Ani do práce je už člověk nemusí popohánět a sami pomáhají s přípravou. Jsou budoucností nejen pro společnost, ale zejména pro náš sbor. Snad někteří zůstanou a budou pokračovat v naší i vaší práci. Nadarmo se neříká, ohýbej stromek, dokud je mladý. Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří nás podporují, vždyť pro tyto děti je požární sport i hasičina srdeční záležitostí a v dnešní době je velmi moudré vychovávat z nich slušné lidi, tím podporujeme rozvoj osobnostních kompetencí (například sebedůvěru, schopnost nadšení, aktivitu a smysl pro zodpovědnost) Stanou se silnými osobnostmi – budou lépe překonávat zátěžové situace, uchovávají si chuť objevovat, tvořit a učit se a lépe se orientují v životě. To, že na hřišti vyrostla nová klubovna a máme kam se uchýlit před rozmary počasí, je naprosto úžasné! I když jsme v ní ještě mnoho času nestrávili, máme si kde uvařit teplý čaj a převléknout se z mokrého oblečení. Je to takové naše útočiště a za to opravdu moc děkujeme! Snažíme se i o získávání sponzorů a dotací, např. firma HELUZ v.o.s. nám zakoupila novou nádrž na vodu v hodnotě 10.000 Kč, firma Milan Krška nám přispěla na nové dresy, firma PHT Průša hasičská technika nám dodala nové hadice pro požární sport a jiné. Všem sponzorům tímto děkujeme za podporu požárního sportu v našem městysi!

Jsou lidé, kteří vstoupí do našich životů a rychle zase zmizí. Některí však chvíli zůstanou a zanechají v našich srdcích nesmazatelné stopy a my už nikdy, nikdy nebudeme stejní

Naším heslem zůstává „ Jeden za všechny a všichni za jednoho!“

*Hana Nejedlá
vedoucí mladých hasičů*

OBSAH:

<i>Slovo na úvod.....</i>	<i>4</i>
<i>Místo kde žijeme.....</i>	<i>5</i>
<i>Bukovské pověsti.....</i>	<i>8</i>
<i>O velkých požárech v obci.....</i>	<i>11</i>
<i>130 let práce, radostí i starostí.....</i>	<i>13</i>
<i>Pamětní kniha mluví.....</i>	<i>13</i>
<i>Léta od založení do roku 1900.....</i>	<i>14</i>
<i>Od roku 1900 do roku 1925.....</i>	<i>15</i>
<i>Od roku 1925 do roku 1932.....</i>	<i>16</i>
<i>Rok 1932 - 50 let sboru až do roku 1945.....</i>	<i>17</i>
<i>Léta 1945 až 1975.....</i>	<i>18</i>
<i>Léta 1976 až 2000.....</i>	<i>21</i>
<i>Rok 2001 začíná 21. století.....</i>	<i>26</i>
<i>Rok 2002, slavíme 120 let.....</i>	<i>27</i>
<i>Fotografická dokumentace.....</i>	<i>29</i>
<i>Rok 2003.....</i>	<i>61</i>
<i>Rok 2004 a volby nového výboru.....</i>	<i>62</i>
<i>Rok 2005.....</i>	<i>63</i>
<i>Rok 2006.....</i>	<i>64</i>
<i>Rok 2007, oslavy 125 let sboru.....</i>	<i>66</i>
<i>Rok 2008, pořádaly jsme stý bál.....</i>	<i>68</i>
<i>Rok 2009, mámě nově zvolný výbor.....</i>	<i>70</i>
<i>Rok 2010.....</i>	<i>73</i>
<i>Rok 2011 děti mají novou klubovnu.....</i>	<i>75</i>
<i>Rok 2012, 130 let sboru.....</i>	<i>78</i>
<i>Sbor vedli - seznam.....</i>	<i>80</i>
<i>Historická data sboru.....</i>	<i>81</i>
<i>Mladí hasiči.....</i>	<i>82</i>

130. let sboru dobrovolných hasičů v Dolním Bukovsku

Pro SDH Dolní Bukovsko vydal HELUZ cihlářský průmysl v.o.s.

Počet výtisků: 1 000

Autoři: Josef Holšán, Bc. Jan Chroust, Stanislav Klika, Hana Nejdlá, Tomáš Pavlásek

Sazba a grafické zpracování: Monika Peřanová

Vydání: červen 2012

Vytiskla: Tiskárna PROTISK, s. r. o., Rudolfovska 617, České Budějovice

ORIGINÁLNÍ ŘEŠENÍ ZASTÍNĚNÍ

**Venkovní roleta
a síť proti hmyzu**

Venkovní žaluzie

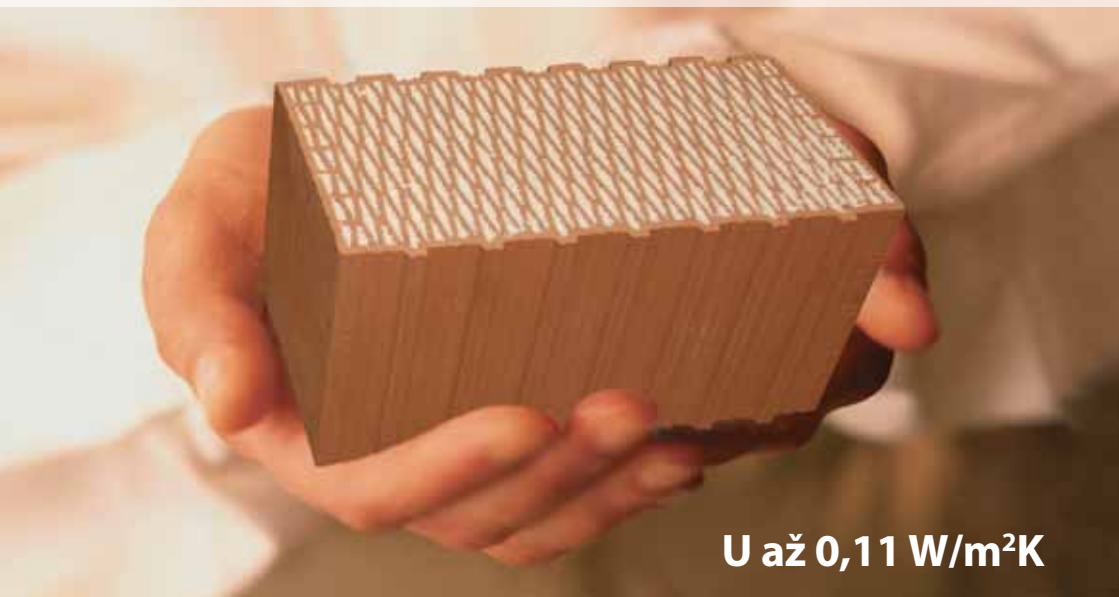
Venkovní roleta

Nosný roletový a žaluziový překlad HELUZ

- ☐ polyfunkční výrobek
- ☐ tvoří schránku pro venkovní rolety a žaluzie
- ☐ plně nahrazuje nosné překlady
- ☐ lze použít i pro stavby se zateplovacím systémem
- ☐ stínicí systémy lze do překladu namontovat kdykoliv i po úplném dokončení stavby

U až 0,11 W/m²K

HELUZ FAMILY 2in1

broušené cihelné bloky s integrovanou tepelnou izolací

- ☐ pro jednovrstvé obvodové zdivo šířky 50, 44 a 38 cm s nejvyššími tepelněizolačními parametry
- ☐ pro nulové, pasivní a nízkoenergetické domy
- ☐ zajistí optimální mikroklima pro zdravé bydlení
- ☐ tradiční materiál - nadčasové řešení

Vývoj produktu HELUZ FAMILY 2in1 byl realizován za finanční podpory z prostředků státního rozpočtu prostřednictvím Ministerstva průmyslu a obchodu ČR.